TUNTURILATU 60 v. 2/2006

Monitieteellinen linturetki

Österfladan-lahden lintutorni Jungfruskärin saaressa aamuvarhaiseen klo 5 kesti koko joukon kolbmalaisia.

Sama lahti samaan aikaan mutta tornista kuvattuna. Lintuelo lahdella ja sen rannoilla oli kiitettävä.

Yhdistellään samalle viikonvaihteelle historiaa, alueellista saaristotiedettä, ornitologiaa ja evankelis-luterilaista uskontotiedettä. Saadaan lintukurssi.

Kolbma teki toukokuun puolivälin viikonvaihteessa sellaisen Saaristomerelle Jungfruskärin saareen. Kyseessä oli oikeasti Houtskarin Skärgårdsfolkhögskolanin kurssi, jossa vain sattui olemaan runsaat kolmekymmentä kolbmalaista.

Ornitologiaoppaina mukana olivat Jukka Tobiasson Korppoosta ja Reija Laine Liedosta. Molemmat ehdottomia lintutuntijoita, jotka kymmenen kilometrin päästä näkivät ilman kiikaria tai kaukoputkea mikä elävä siellä lentää. Heidän kanssaan olisi Jungfruskärin lintutornissa viihtynyt viikon. Tai heidän luentoaan tai linnunlaulukilpailuaan kuunnellen. Viikkoa aiemmin he olivat samassa joukkueessa puolustaneet Jungfruskärin tornin mainetta ”Tornien taistossa”.

Jungfruskär on vanha rannikkotykistön linnake, jonka puolustusvoimat ovat jättäneet 90-luvulla. Jäljellä on kolme jämäkkää deaktivoitua tykkiä, vanha kasarmi, vahtitupa, sauna, teitä ym. Nuo nykyään Metsähallituksen omistuksessa olevat laitokset samoin kuin saaren luonto lukuisine erilaisine metsätyyppeineen ovat tänään retkeilyllisiä ja luonnonhoidollisia attraktioita. Houtskarissa sijaitseva Houtskärs Kyrkliga Folkhögskolan eli tuttavallisesti Skärgårdsfolkhögskolan käyttää saarta ja sen rakennuksia kurssitoiminnassaan.

Johanna Pakola on nuori nainen, joka on mm. muuttanut pariksi vuodeksi Utöseen pyörittämään Leader-rahoitettua saaren elävöittämisprojektia. Ja hän sai kuin saikin eloa saareen vaikka puolustusvoimat tyhjensi sieltäkin patterinsa. Sittemmin Johanna on kirjoittanut historiikkia Katanpään linnakkeesta, nyt hän rakentaa Jungfruskäristä näyttelyä Turun Forum Marinumiin. Kuvituksen hankinnan lomassa hän kertoi meille Utöstä, Jungfruskärin puolustuksellisesta historiasta ja Pietarista Ahvenanmaalle ulottuneesta Pietari Suuren linnoitusketjusta.

Parituntinen matka Houtskarin keskustasta Näsbystä saareen ja takaisin tehtiin opiston m/s Tyrskyllä, jota rehtori Jan Gräsbeck kipparoi. Paluumatka oli pelkkää aurinkoa ja vaikka keväistä viileyttä ilmassa olikin, oli pakko olla vesibussin kannella hapesta nautiskellen.

Houtskarissa on 1700-luvulta oleva vanha puukirkko, jossa tavallisesti poiketaan kamera kourassa. Hyvä niin, mutta tällä kerralla mentiin pari askelta pitemmälle. Osa ryhmästämme oli läsnä äitienpäivän jumalanpalveluksessa. Ja ehtoollisella. Saariston oloista ja väestä omalla tavallaan kertoo se, että kolbmalaiset olivat kirkossa enemmistönä.

Lintujakin nähtiin. Ja maailman upeita auringonnousuja. Merikotkia. Ja Riekko. Bongattu lintuluettelo ja muutama tunnelmakuva on täällä http://www.kerhot.tunturilatu.fi/Default.aspx?id=140

Kiitokset Janille, Jukalle, Reijalle, Johannalle...Ja meille.

Tulosmaa

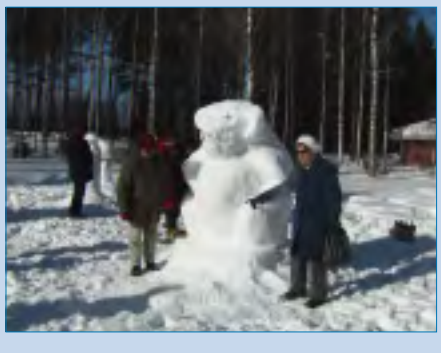

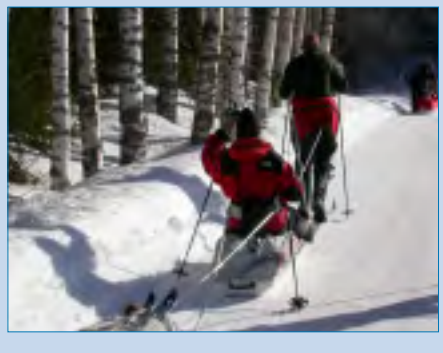
Kunnon vehkeillä näkee kauas. Kurssilla koki mm. kaukoputken ja kiikarin eron.

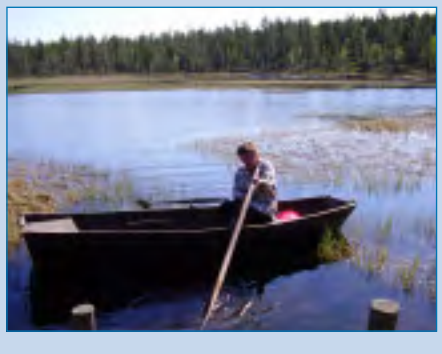

Väki virittäytymässä Heinosen Reijan linnunlaulukisaan.

Jälkiä Talaksella 5

Lumiveistoa kevätpäivillä 6

Kolbma suksilla 8-9

Kiisa ja Talas 16

* * * Tähdenvälejä * * *

Juhlavuotemme on puolivälin krouvissa ja jatkuu retkien, vaellusten, talkoiden, yhteisten tapahtumien ja juhlan merkeissä.

Jokamiehen oikeudet ja velvollisuudet luentojen muodossa jatkuvat syksyllä ja aiheen käsittely huipentuu sitten juhlaseminaarissa Tampereella.

Jokamiehen oikeuksien vaaliminen on todella tärkeä asia meille kaikille. Sitä se on myös ympäristöministeriölle, joka on osoittanut arvostavansa Tunturiladun tekemää työtä myöntämällä tuntuvan suuruisen avustuksen jokamiesoikeustiedon päivittämiseen.

* * *

Suomen Ladun liittokokouksen alussa Ellivuoressa jaettiin opetusministeriön myöntämiä mitaleja. Kultainen mitali ojennettiin Erä-SM-kisojen johtamisesta tutulle tunturilatulaiselle Matti Nikulalle ja ansiomitali sauvakävelyn parissa tehdystä työstä kavtsilaisille Anja Rönnbergille sekä Anja Leppälälle.

Heille kaikille esitän Tunturiladun puolesta lämpimät onnittelut. Olette tehneet erinomaista työtä ihmisten liikuttamisen hyväksi.

* * *

Ovtsilaisten toimesta yhdistyksemme kevätpäivät vietettiin Keski-Suomessa.

Päiviltä jäi reppukaupalla kotiinviemisinä positiivisia tuntemuksia ja muistoja. Kiitos Ovtsilaiset.

Kevätkokouksessa tehtiin päätös Tunturiladun lipuksi. Sehän on Risto Vuolle-Apialan suunnittelema ja lipun aihe liittyy saumattomasti Riston suunnittelemaan hihamerkkiimme.

Lipun arvokas naulaaminen ja juhlallinen vihkiminen tapahtuu Tampereella juhlasyyskokouksen alussa ja senjälkeen lippua tullaan käyttämään eri tilaisuuksissa Tunturiladun näkyvänä tunnuksena.

* * *

Tämän ja ensi vuoden leiripäivät ovat tunturilatulaisille erikoisen kiinnostavat, varsinkin vaelluskilpailun osalta.

Jatkuuko Kauhajoelle Kavtsin ylivoima vai joudutaanko kärkipaikka luovuttamaan muille yhdistyksille. Varmaa kuitenkin on, että vuoden päästä Kiilopäällä Tunturilatu menestyy kisassa järjestäjänä, ei kilpailijana.

Taitaakin olla ensimmäinen kerta, kun olemme leiripäivien vaelluskilpailussa järjestämisvastuussa.

Järjestämistämme Erä-SM-kisoista Tunturilatu on saanut positiivista palautetta ja niin uskon tapahtuvan myös Kiilopään leiripäivillä.

Vaelluskisassa Tunturiladun näkyminen korostaa yhdistyksemme retkeilyasiantuntija-asemaa, mikä on mainittu Suomen Ladun nettisivuillakin.

Kauhajoen leiripäivillä meitä tunturilatulaisia on kymmenittäin ja vuoden kuluttua Kiilopäällä meitä on sadoittain.

* * *

Akukammin rakennustalkoisiin olemme valmistautuneet huolella. Pekan tekemät suunnitelmat rakentamisen toteuttamiseksi ja Lean laatimat huollon suunnitelmat ovat valmiit. Riittävästi talkooväkeä on ilmoittautunut.

Metsähallitus on ajanut kaikki rakennustarvikkeet paikanpäälle. Tunturilatulaiset ovat lähtökuopissa. Vain yhtä puuttuu ja se on rakennuslupa.

Metsähallituksen taholta on jo vuoden ajan vakuutettu, että lupa-asiat on kunnossa. Asian todellinen laita paljastui pari viikkoa sitten, johon mennessä metsähallitus ei ollut anonut lupaa. Nyt anomus on luvattu jättää Utsjoen tekniselle lautakunnalle.

Tunturilatu seuraa sivusta asian etenemistä, sillä emme ole asianomainen. Emme sekaannu kiistaan maanomistuksesta ottamalla kantaa siihen, kuka maan omistaa, Saamelaiset vai Suomen valtio ja kuka niin ollen rakennusluvan voi hakea ja kenelle se voidaan myöntää.

Jos niin käy, ettei Akukammia tänä kesänä rakenneta, on halukkaille talkoolaisille viikon ajaksi tekemistä Kiilopäällä. Toinen talkooviikko sitten ahkeroidaan Susi-Kiisalla.

Ajantasalla olevaa tietoa voi kysellä kämppäisännältämme Pekalta.

* * *

Kesäpäivät vietetään Kaukaluodon leirikeskuksessa, jonne Vihttalaiset ovat meidät kutsuneet.

Yhdessä olemiseen ja järjestäjien suunnittelemaan ohjelmaan sisältyy työpajatyöskentelyä, jonka Sirpa johtaa aiheesta: Tunturilatu tänään ja huomenna.

Jokaisella kesäpäiville osallistuvalla on mahdollisuus kertoa mitä mieltä on tämän päivän toiminnasta ja mitä odottaa tulevaisuudessa Tunturiladulta.

Tunturilatulaisten joukko on kasvanut niin suureksi, että toiminnan suunnittelun pohjaksi tarvitaan laajempialaista tietoa kuin mitä johtokunta edustaa. Jokaisen mielipide on arvokas, joten tule kertomaan se Kesäpäiville.

* * *

Näin kesän kynnyksellä on aiheellista kysyä jokaiselta, milloin olet viimeksi käynyt jollakin Lapin kämpistämme.

Viime vuoden tilastojen mukaan jokaisella kämpällä on ollut hiljaista aikaa lokakuun lopusta maaliskuun alkuun.

Joulunajan kämpien pihapiiri on ollut hiljainen ja valkoinen hanki koskematon. Harmi.

Jokainen kämppä on erilainen, mutta tunnelma on sama. Vaikka kämpillä hiljaisuuteen ja näennäisesti ajan pysähtyneisyyteen totuttelussa on alussa sopeutumisvaikeuksia, niin muutaman päivän kuluttua siitä oppii nauttimaan, oppii antamaan itselleen luvan vain olla, kuunnella hiljaisuutta ja omaa itseään sekä tarkkailemaan pieniä ja suuria asioita ympäristössä ilman aikataulua. Sellaista mahdollisuutt ei ole kaikilla.

Käyttäkää hyväksenne jäsenetunne ja viettäkää aikaa omilla kämpillämme. Se on meille tunturilatulaisille etuoikeus.

* * *

Vanha toivomus, että tulisi kesä ja kärpäset, varmasti toteutuu. Kesän helteet ovat edessäpäin, kunhan ensin kestetään epävakaa sadekausi.

Sovitetaan elomme ja olomme luonnon ehtojen mukaan. Senhän me tunturilatulaiset osaamme, ainakin maastossa. Kaupungin kiihkeässä rytmissä se on vähän vaikeampaa.

Hyvää kesää kaikille.

Kauhajoella tavataan.

Raimo

Omat nimet kirjaan

Lippuun rahasto

Kevätkokous hyväksyi lipun Tunturiladulle. Se valmistetaan siten, että syysvuosikokouksessa 11.11.2006 Tampereella suoritetaan lipun juhlallinen naulaus ja vihkiminen.

Lippuja valmistetaan kaksi, toinen sisäkäyttöön ja toinen ulkokäyttöön kulkuelipuksi.

Saatujen tarjousten mukaan yhden lipun valmistaminen maksaa 850 - 500 euroa sisältäen 3 m pitkän tangon.

Varainhankintaa varten on perustettu lippurahasto, johon karttuvat varat käytetään lippujen hankintaan.

Juhlalippu valmistetaan aplikoimalla. Se on tarkoitettu käytettäväksi vain sisätiloissa. Kulkuelippu on tarkoitettu kestämään myös pitempiaikaista ulkokäyttöä ja valmistetaan joko painamalla tai digitaalisesti tulostamalla.

Lippurahaston varojen karttuttamiseen voi kuka tahansa tunturilatulainen osallistua haluamallaan summalla ja samalla onnitella 60-vuotiasta yhdistystä.

Heraldinen selitys:
sinisen ja valkoisen vastalohkoisesti jaetussa lipussa kuusi korosta nousevaa punaista, yläreunaltaan keltapäärmeistä kolmiomaista hammasta, sekä sininen somppa.

Varsinkin kerhoille tämä on mainio tapa onnittelemiseen. Viitenumeron merkitseminen lahjoitukseen ohjaa varat lippurahastoon. Onnittelijoiden nimet julkistetaan lippukirjassa, jossa kerrotaan kaikki tämän lipun vaiheet aihekilpailusta vihkimiseen saakka.

Lippurahaston tilinumero on Sampo 800015-135331, viitenumero on 903.

Lisätietoja antavat Sirpa, Marja-Liisa ja Raimo.

Johtokunta

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja:
Raimo Pahkala, Honkakatu 10, 87100 KAJAANI
puh. 08 637 009, 040 839 6638
raimo. pahkala@nic.fi
Toimitussihteeri:
Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy, Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 02 5601 085, pk 02 566 654
satu.ojala@huittistensanomalehti.fi

Tunturilatu-lehden oma sähköpostiosoite:
tunturilatu@huittistensanomalehti.fi
Tiedotustoimikunta:
Raimo Pahkala, Juhana Häme, Riitta Gerlin, Satu Ojala (pj)

Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm, ¼ sivu 290 euroa, ½ sivua 540 euroa
Koko sivu 900 euroa

Ilmestymisaikataulu 2006:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
3.	9. 8.	29. 8.
4.	8. 11.	28. 11.

Osoitteenmuutokset:
Pirjo Sinilehto, Veisunkatu 14 as. 5, 33820 TAMPERE,
puh. 040 763 1109
pirjo.sinilehto@kolumbus.fi
Kavtsilaiset ilmoittavat muutoksensa jäsensihteeri Vappu Hietalalle,
Tilkankatu 12 B 41,
00300 HELSINKI, puh 5873745,
vappu.hietala@welho.com
Hän hoitaa tietojen muuttamisen myös Tunturilatuun ja Suomen Latuun.
Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Satakunnan Painotuote Oy
2006

In memoriam

Jouko K. Järviö

5.8.1914-5.4.2006

Tunturikerho Ovtsin perustavan kokouksen organisoija ja kerhon ensimmäinen puheenjohtaja on kuollut. Lähetimme hänelle kutsun Vesalan kevätpäiville. Kun siihen ei tullut vastausta, aavistimme vakavan esteen tulleen eteen.

Aikaisemmin hän oli kirjoittanut tulevansa kerhon 30-vuotisjuhlaan syksyllä 2006, "jos kynnelle kykenen". Kirjeessä hän selosti kuntoaan "yläpäästä hyväksi", mutta "alapää" eli polvet tuottivat jo ongelmia. Niinpä hän oli aamulenkeillään turvautunut kuntosauvoihin, joille hän ennen oli nauranut.

Hän kertoi mielenkiintoisesta vanhojen diojen kokoelmasta, josta näytteitä hän voisi esittää tullessaan juhlimaan ja pitää meille esitelmän "konsti tulla 90-vuotiaaksi". Jouko saavutti kunnioitettavan iän, lähes 92 vuotta ja oli reilusti vanhin jäsenemme.

Hän seurasi toimintaamme viime vuodet vähän kauempaa, kun oli muuttanut Keski-Suomesta Tampereelle. Haristuvan rakentaminen oli hänenkin mielenkiintonsa kohde. Kiilopäällä "laskettelemassakin" hän oli muutama vuosi sitten.

Jouko Järviö oli koko ikänsä toiminnan mies. Työuransa pääosan hän toimi Keuruulla Otavan kirjapainon johtajana (1956-71). Hän oli Keuruulla varsin näkyvä ja kiisteltykin persoona, aktiivisesti mukana sekä kunnanvaltuustossa että kirkkovaltuustossa. Hän otti reippaasti kantaa paikkakunnan asioihin ja kirjoitti paljon. Hän mm. toimitti kotiseutuaan kuvaavan teoksen *Värikäs Keuruu* 1971 ja itselleen läheisestä partiotoiminnasta historiikin *50 vuotta partiotoimintaa Keuruulla* 1981.

Eläkkeelle jäätyään Jouko matkusti laajasti maailmalla. Myös Ovtsin perustamisen aikoihin hän teki maailmanympärysmatkan. Ovtsin puheenjohtajana hän oli vuodet 1976-79. Hänen aloiteestaan Ovtsi järjesti Tunturiladun talvipäivät Keuruun Jukojärvellä 1979 ja muutenkin toiminta oli vilkasta aina silloin kun Jouko oli kotimaassa. Hän teki lukuisia matkoja Afrikkaan ja toimi myös Keniassa Suomen ortodoksisen lähetyksen kaivojen rakentamisen projektipäällikkönä vuosina 1979-86.

Joukon toimintatarmolle kuvaavaa oli sekin, että vielä vuoden 2004 kunnallisvaaleissa hän oli Suomen vanhin kunnallisvaaliehdokas, joka pyrki viime vuosien kotikaupunkinsa Tampereen kunnanvaltuustoon kokoomuksen listoilta, mutta ei tullut valituksi. Erityisesti eläkeläisten asema oli tietysti hänen sydäntään lähellä.

Meiltä ovtsilaisilta Joukon poismeno vei joukostamme "nestorin" ja värikkäät elämänvaiheet kokeneen erikoisen persoonallisuuden. Hänen kertomuksiaan ja "tempauksiaan" muistelemme lämpimästi aikojen myötä.

Ritvis

Kavtsin senioreita kokoontui Kärriin

Kärri on tietysti Kärrikaltio, Kavtsin Inkoossa oleva tukikohta. Nimi on käyttäjien aikoinaan ideoima sekasotku talon pihapiiriin edellisisiltä omistajilta jääneistä hevoskärryistä, tontilla olevasta hyvävetisestä lähteestä, kaltiosta ja paikan kartalla olevasta oikeasta nimestä Alkärr. Olimme silloin niin luovia ja yritteliäitä.Olimmehan myös 30 vuotta nuorempia.

Kärrikaltioon kokoontuneet Kavtsin seniorit saivat nauttia hienosta säästä ja erinomaisesta tarjoilusta.

Samaa Kavtsin alkuaikojen joukkoa kokoontui toukokuisena sunnuntaina jälleen Kärriin yli kahdenkymmenen hengen joukolla. Tilaisuus oli ensimmäinen Kavtsin varsinainen senioritapaaminen. Ennuste tilaisuuden onnistumisesta vaikutti aluksi huonolta, sillä viikkoa aikaisemmin pidetyssä kerhoillassa selvisi, että lehtemme Väärti, jossa kutsu esitettiin, ei ehtisikään ilmestyä ennen ko. tilaisuutta. Täysin lehden varassa ei tiedon levittäminen voinut olla muutenkaan, sillä se oli tarkoitettu myös niille Kavtsin vanhoille jäsenille, jotka eivät enää kerhoon kuuluneet. Ennen löytyivät puhelinnumerrot yleensä puhelinluettelosta, mutta nykyinen kännykkäaika on muuttanut tilannetta. Kaikkia etsittyjä numeroita ei löytynyt. Osa vanhoista kavtsilaisista tiedettiin jo ennakkoon niin huonokuntoisiksi, etteivät he voisi Kärriin lähteä eikä kutsu kaikkia mahdollisiakaan tulijoita varmasti tavoittanut. Kun ei kutsujoillakaan muisti ja aloitekyky ole enää aivan entisensä. Anteeksipyyntö siis teille, jotka ette tilaisuudesta tietoa saaneet.

Edellisenpäivän talkoolaiset olivat saaneet työskennellä sateessa, mutta me nautimme säteilevästä auingonpaisteesta. Juttu luisti leppoisasti sekä pihapöydän ympärillä että keittiössä, missä Liisa Fagerström ahkeroi meille muille pöytään soppaa ja kahvia. Olin kuulevinani että keskustelunaiheet koskivat enemmän nykyaikaa kuin aikoinaan tehtyjä vaelluksia ja muita retkiä. Ei nyt aivan sairaskertomuksia esitetty, mutta....

Puheet eläkeläisten kiireistä osottautuivat jälleen aiheellisiksi. Hyvissä ajoin iltapäivällä piha alkoi tyhjentyä eikä aika ollut riittänyt edes saunomiseen. Kaikesta huolimatta joukko tuntui tyytyväiseltä ja moni totesi että Kärrissä voisi käydä useamminkin.

Toivottavasti tästä tapaamisesta muodostuu uusi perinne. Kun kerhon yhteiset retket alkavat vanhemmalla joukolla olla olla taaksajäänyttä elämää, vähenee yhteydenpito kerhoon ja kerholaisiin niin hyvin kun ennen on yhdessä viihdyttykin. Ehkä jotain yhteistä kuitenkin vielä on. Elämä on monimuotoista.

Anja Pere

Tunturikerho Kuokten kuulumisia

Emme ole uuvahtaneet vaikka meistä ei ole ollut pitkään aikaan painettua tekstiä. Olemme siis olleet aktiivisesti menossa ja kirjoituspöydän ääreen ei ole istahdettu.

Teimme tämän kevään perinteisen hiirenkorvavaelluksen tutustumalla Liesjärven kansallispuistoon.

Perjantaina 19.5.2006, klo. 17.00 oli rinkkaselkäisiä sovitulla tapaamispaikalla ohikulkijoiden ihmeteltävänä. Airi, Eeva-Liisa, Irma, Jalo, Juhani, Päivi, Maija-Leena, Marjatta, Mauno, Seija ja Seppo. Raija ja Matti olivat jo odottamassa Hämeen luontokeskuksen pihalla. Matti selosti mihin oli tarkoituksemme vaeltaa. Rinkat autoista, selkään ja menoksi.

Iloisen mielialan vallitessa saavuimme ensimmäisen yön viettopaikkaan. Iltanen maistui kaikille. Ihana metsän hämy piilotti teltat niin, että omaani vähän aikaa silmittelin. Eeva-Liisan ja Sepon teltat erottuivat hämystä selvästi.

Kaikki kuitenkin heräsivät aamuiseen tihkusateeseen omista teltoistaan.

Luonto on ääniä ja tuoksuja täynnä näin keväisin. Käki kukkui, sirittäjä sirisi. Rentukoita oli purojen reunoilla. Kuusenkerkät maistuivat. Yhtään ilvestä ei näkynyt enkä minä ainakaan tunnistanut jälkiä. Jälkiä oli kuitenkin muitten eläinten, kuljimmehan Ilvesreittiä.

Lauantain vaelluskohde oli Kortenniemen perinnetila. Rinkat jätimme matkan yöpymispaikkaamme. Teltat pystyyn ja kevein kantamuksin matkaan. Matti oli luvannut, että Kortenniemessä on perinnepäivä, joten luvassa oli tuoretta leipää, kahvia, leivonnaisia ja lapsuuden maalla viettäneiden muistinvirkistämiseen katselemista.

Muistuipa mieleen kun 6-vuotiaana yritin jauhinkivellä ruisjauhoja saada aikaiseksi. Savusaunakin oli lämmitetty.

No, miehet tietysti saunaan. Ei selvinnyt olivatko puhtaampia tultuaan saunasta kuin sinne mennessään. Ainakin punaisemmat naamat oli kaikilla. Iltanuotiolla istuskelu herkentää aina, kun vielä miehet paistoivat lettuja. Hilloakin oli.

Kuuntelimme kuikan kehotusta nukkumaanmenosta, mutta joutsenet olivat eri mieltä. Miehet yrittivät huijata meitä uskomaan, että sorsa lensi tikan pesään. Vähän oli kylmää, kun vettä satoi koko ajan. Päivi kertoi, että yhteenliitettävät makuupussit ovat ihanat. Kaikista kylmintä taisi olla Sepolla, testattavana ollut teltta kastui niin, että Seppo luuli nukkuneensa vesilammikossa.

Taas oli lähdettävä matkaan. Tiedätte, että pitkospuut ja puunjuurakot ovat sateella todi liukkaat.

Onneksi, lukuun ottamatta muutamaa pyllähdystä, selvisimme Hämeen luontokeskukseen takaisin. Siellä saimme rauhoittua katsomaan metsän monimuotoisuutta ja sen vartijoita ja lopuksi usvan lumoa. Kaikki halaukset ja kiitokset vaihdettuamme kukin lähti omia polkujaan kotiin päin.

Kiitokset ystävät!
Outasusi 5, Airi

Turun kulman kuulumiset

Login alkuvuosi 2006 on sujunut ilman isompia uutisia.

Tammikuun kaamoshiihdot Kiilopäällä olivat taas menestys ja tapahtumat kotipuolessa vetivät normaalisti porukkaa mukaan – toisin sanoen enemmänkin olisi sekaan sopinut.

Maaliskuussa tehtiin yhdistetty kulttuuri- ja ostosmatka Tallinnaan ja mukavaa oli sielläkin. Elämyksenä tällä matkalla koettiin myös juuttuminen ahtojäihin heti Helsingistä lähdön jälkeen. Ilman Sisun apua ei irti päästy. Tallinnassa meri oli avoin eli Etelä-Suomikin on selvästi pohjoisessa.

Länsi-Lapin keväthangilla – kuulemma melko upottavilla – tekivät 5 urhoollista johtajasusivaelluksen Irman vetämän. Tästä retkestä kuullaan toivottavasti vielä lisää, ainakin kerhon lehden 'Login Tarinoiden' sivuilla.

Nyt aurinkoisen toukokuun puolivälissä on suunniteltu kovasti loppuvuoden toimintaa, mikä näyttää menevän paitsi totuttujen mallien mukaan, myös talkoilemalla Lapissa.

Kesäkuussa lähdemme pyöräretkelle niin pohjoiseen kuin Suomessa pääsee, eli hoidamme osuutemme Tunturiladun

juhlavuoden vaelluksesta pyöräilemällä Nuorgamista Angeliin pitkin Teno- ja Inarijoen vartta.

Poljemme samaa vauhtia sitten Inariin asti, josta palaamme autokyydillä etelään takaisin. Autoilla sinne ylöskin mennään, eli ei ole kyse mistään extreme-matkasta, vaan leppoisasta retkestä kesään heräävässä Pohjois-Lapissa.

Heinäkuussa ennen Akukammin talkoita tehdään kesävaellus Ruijan rannoille Svaerholtin lintuvuorelle. Siellä on siihen aikaan tuhansia pikkukajavia ja myös muita merilintuja löytyy. Puheenjohtajamme Pate johdattaa joukkoja ja häneen voi ottaa yhteyttä jos haluaa linturetkelle mukaan.

Elo- syyskuun vaihteessa vierailemme peräkkäisinä viikonloppuina saaristossa, ensin Rymättylän Aaslassa ja sitten Piikkiön Harvaluodossa.

Tiedossa on vähintään mökkeilyyn liittyviä juttuja, mutta myös tutustumista lähistön nähtävyyksiin.

Sitten onkin taas aika lähteä Lappiin, kun on tiedossa talkoilua Susikyrössä ja juhlasusiaiset samassa paikassa. Sinne ollaan lähdössä bussikyydillä ja mukaan toivotaan paljon muitakin tunturilatulaisia, jotta saadaan kustannukset alas (ks. ilmoitus tässä lehdessä).

Loppusyksy sujuu muuten kotopuolessa totutussa pienimuotoisessa toiminnassa, mutta Tunturiladun 60-vuotisjuhliin tietysti lähdetään ja heti vuoden vaihteen jälkeen on vuorossa jo muutaman vuoden perinteen saanut kaamoshiihtoviikko, nyt Saariselällä – mutta se on vielä kaukana ja vietetään ensin lämmin kesä ja kuulakas syksy.

Seuratkaa myös Login kotisivuja, jotka ovat ainakin vielä toistaiseksi osoitteessa: koti.mbnet.fi/tk-logi.

Siellä on tarkempaa tietoa tulevasta toiminnasta, ja myös hieman juttua menneistä.

Oikein mukavaa kesää kaikille tunturilatulaisille ja jos reitille sopii, niin poiketkaa katsomassa kesäisen kaunista Turkua elävine jokirantoineen.

Pauli

Njallan kuulumisia

Kesä on ehtinyt jo Njallan maisemiin. Koivunlehdet ovat hiirenkorvalla ja nurmikko vihertää. Olemme saaneet jo nauttia kesäisistä päivistä ja mieli halajaa tunturimaisemiin.

Ennen tuntureille lähtöä melomme tai soudamme Ounasjokijotosta. Lähdemme Raattamasta ja tavoitteena on Sirkka eli Levi. Matkalla on Tepastossa ratkiriemukkaat kyläiltamat, jossa varmasti vatsalihakset saavat töitä. Könkäällä nautimme vesileikeistä koskes-

sa. Rohkeimmat pääsevät laskemaan koskea kumirenkaalla ja tarjolla on monenlaista koskenlaskua. Lisätietoja Ounasjotoksesta saa Suomen Ladun ja Levin nettisivuilta.

Heinäkuussa on tavoitteena lähteä Norjaan nauttimaan tunturikukista Paraksen ja Pältsan maisemissa. Tunturikukkien loistoa ei koskaan väsy ihailemaan ja kun ne ovat vielä upeissa maisemissa, niin voiko olla sen parempi.

Susiaisiin olemme tulossa ja tavoitteena on, että pikkuhiljaa alkaa Njallan porukkakin saada merkkejä puseroon. Monella on jo valmiudet, mutta puuttuu raportit susivaliokunnalle.

Susiaiset ovat hyvä kimmoke istumaan ja kirjoittamaan muistiin, missä on milloinkin vaellettu. Vaativampiin suorituksiin myös on intoa lähteä susiaisten jälkeen.

Ovtsin kuulumisia

Suruviestillä alkaa tämäkin kirjoitus. Kerhomme perustajajäseniin kuulunut Jouko K Järviö poistui keskuudestamme. Muistan lukeneeni hänen matkakertomuksiaan Keskisuomalaisen sunnuntainumeroista.

Silloin olin vielä täysin tietämätön tunturikerho Ovtsista, ja Lapissa käynnit olivat, -jos joskus pääsis, puheita. Haristuvan kesäkauden avaus sujui tuttuun tyyliin kahvistellen, lettuja paistaen, ja saunoen. Jään reunakin oli vetäytynyt "selälle" päin, että talviturkin heittäjät säästyivät

avannon teolta.

Vaellusvastaava Esa aloitti kesäkauden Vapunpäivän aamuna, lastaamalla retkivarusteet polkupyöräänsä, ja suuntana on "syvä etelä". - Haluan käydä Gibraltarissa vetämässä apinoita hännästä, sanoi Esa. Viimeisin tekstiviesti, 9. toukokuuta, on Puolan rajalta paikasta nimeltä Budzisko. Gibraltarin jälkeen hän ottaa suunnaksi Susi-Kyrön ja Susiaiset, sittenpä kuullaan matkakertomuksia tuoreeltaan, livenä. Pyörän mittariin on sitten raksutellut n. 13000 km.

Pienempään kilometrilukemaan tyytyvät varmasti Tuula ja Hänen Melojansa (olisko hyvä nimi tiimille) Tenon vaelluksellaan, toivottavasti vesi pysyy kanootin pohjan alapuolella.

Oikeaa kesää odotellessa muistamme niin Esaa, kuin muitakin vaeltajia, joihin "kulkutauti" on iskenyt.

Hyvää kesää teille kaikille.

Seppo

Kesätervehdys kavtsilaisilta, ystävät!

Menneitä ovat talven lumet. Tunturiladun 60-vuotisjuhlavuoteen liittyvä jokamiehenoikeuksia käsittelevä luento veti Työväenopistolle parikymmentä kiinnostunutta.

Kuten edellisessä lehdessä mainitsin, Helsingissä järjestettiin asian tiimoilta luentosarja, em. jokamiehenoikeusillan lisäksi esiteltiin pääkaupunkiseudun ja Lapin retkeilykohteita.

Kaksi viimeksi mainittua iltaa saivat jopa ensimmäistä suuremman suosion, n. 50 kuulijaa kummassakin.

Suomi päästä päähän hiihtovaellus Kolilta Punkaharjulle osoitti Tunturiladun kerhojen yhteistoiminnan toimivan; kolme sitkeää kumpelaista oli hiihtämässä meidän kavtsilaisten mukana. Kaksi heistä oli ensikertalaisia tämäntyyppisellä talvitelttavaelluksella pärjäten erinomaisesti. Kiitos seurasta Helmi, Pirjo ja Tapani!

Muutama muukin kumpelainen poikkesi tervehtimässä, olimmehan osan matkasta heidän "kotimaisemissaan". Toivottavasti saamme jatkoa tällaiselle kerhojen yhteistoiminnalle.

Vaelluksesta tarkemmin toisaalla tässä lehdessä.

Helmikuun alussa olimme

mukana Suomen Ladun "Ulos 2006" tapahtumassa Töölönlahden ulkoilukeskuksessa.

Sinne joukkomme rakensi lumiluolan sekä pystytti talviteltan ja –kodan. Pakkasta oli sinä päivänä yli 20 astetta, siitäköhän johtui vähäinen kävijämäärä.

Lumiluolaa esitellessäni totesin espanjalaiselle kyselijälle, että me suomalaiset olemme kai vähän hulluja kun tuollaisia teemme, mutta hän korjasi suomalaisten olevan vain erilaisia.

Olimme mukana myös Retki 2006 messuilla Suomen Ladun apuna.

Kösä porukoineen rakensi lähinnä lapsille tarkoitetun "tehtäväpolun" lavasteet. Sen lisäksi esittelimme monipuolisesti erilaisia retkikeittimiä.

Tällaiselle tiedolle tuntui olevan kysyntää. Vaikka sijaintimme suuressa messukeskuksessa oli vähän 'syrjässä', kyselijöitä ja keskustelijoita riitti. Monella oli keittimen hankinta mielessä.

Tuntui hyvältä, kun pystyimme kertomaan seikkoja, joita 'asiakas' ei ollut tullut ajatelleeksi. Vaikkapa sen, että kaasukeittimet eivät oikein toimi pakkasessa.

Mottomme olikin "me olemme jo tehneet kaikki virheet, teidän ei niitä tarvitse tehdä".

Kummassakin tilaisuudessa pystyimme kertomaan Kavtsin ja Tunturiladun toiminnasta. Joten, mikäli tällaisia tilaisuuksia tulee teille muille, suosittelen osallistumista.

Suomi päästä päähän jatkuu kesällä kahdella etapilla, pyöräily Lohjalta Sulkavalle ja melonta Lohjalta Hankoon. Samalla kolmen vuoden tempaus päättyy, päätösmuistelot toki ovat vielä syksyllä.

Pyöräretkeä edeltää parikin "harjoitusta", toinen Porvooseen (ja laivalla takaisin), toinen omaan tukikohtaamme Kärrikaltioon.

Melontavaellukselle puolestaan harjoittelemme päivämelonnalla Velskolan Pitkäjärvellä. Melonta on muutenkin suosiossa; kevään yksi kerhoilta oli melonnasta ja sitä seuraa yksi, mahdollisesti kaksikin melontakurssia.

Kaksi jo toteutettua lastentapahtumaa on saanut suuren suosion. Jatkoa seuraa, heinäkuun lopussa lapset lähtevät yöretkelle Nuuksioon. Matka on lyhyt ja siihen liittyy kaikenlaista muuta touhua.

Jännää!

Elokuussa huovutetaan taas villaa Kärrikaltiossa. Edellisellä kerralla syntyi hienoja taideteoksia ja käyttöesineitä, näin käy varmasti nytkin.

Tällä kertaa miehille on varattu omaa askartelua, he tekevät linnunpönttöjä valmiiksi seuraavaa kesää varten.

Eikä tietenkään mikään estä miehiä huovuttamasta tai naisia naputtamasta kasaan pönttöjä!

Syksyn ruskavaellus on osa Tunturiladun 60-vuotisjuhlavaellusta ja suuntautuu Tarvantovaaran erämaahan.

Ajankohta on siten valittu, että tulemme paluumatkalla susiaisiin.

Tapahtumia riittää!

Tervetuloa mukaan muutkin kuin kavtsilaiset!

Lisätietoa nettisivuiltamme, www.kolumbus.fi/tunturikerho.kavtsi tai kerholaisilta.

Hyviä kesäretkiä kaikille!

Retkeillään,

Hannu

Panu Loisa esittelemässä keittimiä, joita olikin melkoinen määrä nähtävänä.

Yhdessä vai erikseen?

Tunturilatu oli kutsunut Oulun ja lähialueen Tunturiladun jäseniä tapaamiseen Raksilan uimahallille Ouluun 15.5.2006. Kuulimme parituntisen esittelyn aikana Raimo Pahkalan kattavan esittelyn Tunturiladun toiminnasta ja tunturilatulaisista.

Tapaamisen yksi tarkoitus oli kuulostella, onko jäsenillä paikallisen kerhon tarvetta. Yksittäisiä Tunturiladun jäseniä Oulun ympäristössä on noin 50. Lisäksi Oulussa toimii tunturiretkeilyn merkeissä Oulun Seudun Lapinkävijät ry, jossa on jäseniä noin 250. Suomen Ladun oululainen eräopas, Tunturiladun johtajasusi, Pekka Auvinen avasi keskustelun ehdottamalla Lapinkävijöiden tuloa Tunturiladun toimintaan omana kerhona.

Oulun Seudun Lapinkävijät on vaikuttanut alueella parinkymmenen vuoden ajan tehden ansiokkaasti kaikille avoimia retkiä Lappiin. Huoli itsenäisyyden menettämisestä ja toiminnan luonteen muuttumisesta keskustelutti kovasti.

Paikallaolijoissa on runsaasti Oulun Seudun Lapinkävijöiden edustajia ja muutamia Tunturiladun oululaisia tunturisusijäseniä. Allekirjoittanut on tunturisusifani ja oli aistivinaan, että tunturisusi-instituutio on niin vahva järjestelmä, että siihen mukaan päässeen arvomaailma on sittenkin omanlaisensa myönteisessä mielessä. Toimintaan liittyy olennaisena sana laadukas.

Verkostoituminen ja yhteistyö on tämän päivän menestymisen avainsana. Siihen kummallakin järjestöllä on selvästi edellytyksiä ja lienee ajan kysymys, että Oulun alueen Lapin vaeltajia palvelee ja yhdistää yhteinen keskusjärjestö. Se olisi suuri lisäarvo kaikkien jäsenien näkökulmasta.

Tunturisusifani
Seija Saarikko

Yllä oleva Seijan kirjoitus on hieno yhteenveto keskustelusta Tunturikerhon perustamisen tarpeellisuudesta Ouluun. Todellakin moni Oulun Seudun Lapinkävijöistä on Tunturiladun jäsen ja sitä kautta saa jäsenetualennuksen Ruotsin ja Norjan tunturitupien maksuista ja myös muut Tunturiladun ja Suomen Ladun jäsenedut.

Tunturiladun ja Lapinkävijöiden toimintatapa on hyvin samankaltainen, jäsenillat, yhteiset retket ja vaellukset kaikkina vuodenaikoina. Tunturiladun jäsenillassa oli mukana 18 henkilöä. Keskustelussa Tunturiladun toiminnasta tuli esille Tunturilatu-lehti ja tiedottaminen tapahtumista niille jäsenille, jotka eivät kuulu kerhoihin sekä tiedonsaanti kämppien kerhoviikoista ja etukäteistieto siitä, onko kämpillä tilaa.

Keskustelu kerhon perustamisesta oli lupaavan innostunutta. Aloite tälle keskustelulle on tullut yksittäisiltä jäseniltä. Tunturiladun sääntöjen mukaan yhdistykseen voi liittyä vain henkilöjäsenenä, joten yhdistyksenä Oulun Seudun Lapinkävijät ei voi liittyä jäseneksi, yksittäisinä henkilöinä kylläkin. Paikalliset tunturiladun jäsenet voivat perustaa yhdyssiteekseen kerhon, jonka jäsenet ovat tunturilatulaisia. Kerho toimii omien sääntöjensä mukaisesti ja itsenäisesti

Valmistelu ja keskustelu jatkuu sellaisen Oulun tunturikerhon perustamisesta, jonka kokisivat omakseen kaikki paikalliset tunturilatulaiset.

Raimo

Talkoolaisille vakuutuksista

Tunturilatu on ottanut talkoolaisille tunturiladun talkoita varten 15.06.2006 alkaen vuodeksi talkoovakuutuksen. Vakuutus täydentää Suomen Ladun ottamaa tapaturmavakuutusta. Vakuutuksen korvauspiiriin kuuluvat myös 70-vuotta täyttäneet Tunturilatulaiset. Korvaussummat ovat seuraavat:

Kuolemantapauskorvaus 1.700 €, pysyvä vika ja -haittakorvaus 5.000 €, sairaanhoitokulut 8.500 €.

Talkoissa tapahtuneista tapaturmista on ilmoitettava välittömästä tapaturman satuttua talkoon vetäjälle, joka varmentaa tapaturman kuulumisen mainitun vakuutuksen piiriin.

Susi-Talas ja Susi-Kiisa

Juhlavuotemme ohjelmaan kuuluu tunturilatulaisten kämppäviikot. Kämpillä on silloin ns. isäntäpari, joka huolehtii, että kämpän ovet ovat auki ja sauna lämmitetty sekä tarvittaessa lähtee kaveriksi päiväretkille metsään ja tuntureille.

Susi-Talaksella 17. - 24. 6 2006 isäntäparina toimii logilaiset Paavo Kramsu ja Irma Rytkölä.

Susi-Kiisalla 29.7 - 5. 8. 2006 on samanaikaisesti talkoot Pekan johdolla, joten siellä on varmasti sauna joka päivä lämpimänä.

Edellä mainittuina aikoina Kiisalla ja Talaksella ei tarvitse maksaa kämppämaksua.

Nyt on mainio tilaisuus tutustua kämppiin, vaikka ei omistaisikaan kämppäavainta.

Johtokunta

Tunturilatu tänään → huomenna

Tunturiladun toimintapolku on jo 60-vuoden mittainen. Jäsenmäärä on kasvanut perustavan kokouksen 53 :sta viisikymmenkertaiseksi. Myös toiminnan määrä on laajentunut ja monipuolistunut. Tunturiladun nykytoiminnan ja tilanteen tunnistaminen on avain tulevaisuuden arviointiin ja suunnitteluun. Siinä tarvitaan meitä kaikkia tunturilatulaisia.

Kesäpäivillä elokuussa on jokaisella mahdollisuus tuoda esille omat näkemyksensä ja visionsa. Pohditaan ryhmissä ja yhdessä, minkälaisessa toimintaympäristössä Tunturilatu / Tunturikerhot toimivat nykyään ja mitkä ovat tulevaisuuden haasteet. Mietitään mm. seuraavia kysymyksiä:

1. Millaista toiminta on tällä hetkellä eli missä elinkaaren vaiheessa mennään ?
   - Toiminta on innostunutta; suunnittelua vähän; ideoita ja tekemisen halua paljon
   - Toimintaan uskotaan; ei vielä vakiintunutta; kasvaa; vahva ME-henki
   - Toiminta ja rakenteet vakiintunutta; tehokkuutta ja laatua korostetaan
   - Toiminta kasvanut ja byrokratisoitunut; edessä joko hiipuminen tai uusiutuminen
2. Mikä motivoi toimimaan yhdistyksessä ?
3. Mitkä ovat toiminnan tukipilareita, vahvuuksia ?
4. Mitkä ovat tulevaisuuden haasteita, kehittämiskohteita ?

Tervetuloa joukolla mukaan oman toiminnan kehittämiskeskusteluun !

Johtokunta

Oktan viikko Susi-Talaksella

Olimme saaneet tiedon, että Kontosjärven tie oli aurattu noin viiden kilometrin matkalta. Ajelimme siis huolettomina selkenevässä talvisäässä Vuotsosta Inariin ja Kontosjärven tiehaaraan.

Olimme tilanneet taimikonhoitoalueen kohdalle kelkkamiehen viemään tavaroitamme kämpälle.

Yllätyimme melkoisesti, kun näimme tiellä n. 30 senttiä lunta. Joku oli kuitenkin ajanut siitä äskettäin joten Aaro lähti ajamaan ja minun oli seurattava perässä.

Se oli kokemus. Kämmenet hioten pyörittelin rattia. Muutaman kerran tuntui lumi vievän autoa omaan suuntaansa, mutta sain kuin sainkin sen taas uralle. Suuri oli helpotukseni kun vihdoin näin sillan ja kauempana kelkkamiehen.

Siitä eteenpäin olikin helppoa meidän hiihtää kelkkauraa pitkin kämpälle. Siellä meitä odotti Nenolan Heikki. Hän oli tullut pari päivää aiemmin. Taksimies ei ollut suostunut ajamaan lumista tietä ja Heikki sai hiihtää koko matkan ilman kelkkauria. Meitä oli nyt koolla seitsemän oktalaista.

Raimo tulisi seuraavana päivänä. Arvatkaas mikä oli ensimmäinen tehtävämme petipaikan valloituksen jälkeen. Arvasit vain puoleksi. Kahvien keitto tietenkin, mutta koska se vaati vain yhden ihmisen työn, meni osa tekemään uintiavantoa. Joukossamme oli kaksi himouimaria, Anja ja Sirkka-Liisa ja kävi siellä joskus Hilkkakin. Illan suussa saunottaessa se uiminen alkoi, toistuen monta kertaa.

Koko viikon meitä suosi aurinkoinen sää. Aluksi päivällä vain muutama pakkasaste, mutta vähitellen yöt kylmenivät jopa –30 asteeseen. Silloinkin lämpötila nousi nopeasti aamulla sopivaksi hiihtää. Ei muuta kuin ladun tekoon. Hämärästi näkyvää kelkkauraa pitkin Nilijärville.

Sieltä kohti Kalatonta ja sitten Akalauttapäätä. Kiirettä ei ollut. Katselimme jälkiä, pidimme evästaukoa suojaisassa paikassa ja nautimme. Puurajalla käännyimme takaisin. Olihan tuota latua tullutkin. Muutama valokuva lisäksi.

Seuraavana päivänä Aarolla ja minulla poltteli päästä avannolle. Hiihdimme ylemmälle Nilijärvelle.

Me kaksi jäimme kairaamaan reikiä, kun toiset lykkivät Kampajärvelle. Yhteen asti kesti syöntiä.

Kauniita pulskia ahvenia saimme 8 kappaletta. Oli siinä mukava siristellä silmiään auringonpaisteessa ja kuunnella korpin kilahtelevan kullalleen herkempiä asioita.

Näissä merkeissä viikko jatkui. Seuraavina päivinä nousimme aina ylös Sarmitunturelille sillä siellä oli jonkin verran hankikantoa, valoa ja avaruutta. Ahman jäljet kiemurtelivat laelta laelle.

Alempana porolauma kaiveli ruokaansa ja Nilijärven luusuassa koskikara piileskeli.

Talvisen auringon välkettä Nilipurossa.

Paluu iltapäivän auringossa Nilijärven suuntaan.

Lauantaiaamuna oli määrä lähteä. Herätessämme satoi lunta, tuuli oli etelästä. Ehdimmekö autoille ennen kuin tie on kokonaan tukossa? Tuli aamutoimiin ripeyttä.

Onneksi hiihdon aikana sade lakkasi. Taas oli edessäni hikinen ajo päätielle urissa kiemurrellen. Luulimme ongelmien loppuneen siihen.

Rovaniemeltä alkoi räntäsade paheten koko ajan. Puolangan vaaroilla tiellä oli sohjoa niin paljon, että nopeus piti laskea välillä 60 .

Kotiin kuitenkin päästiin, mutta odotettua paljon myöhemmin.

Liisa, teksti
Sirkka-Liisa, kuvat

Näkymä itään.

Pyryharakasta salaisiin hajuviesteihin

Kevätpäivät 17. – 19. 3.

Saavuin Jyväskylään lauantaina yhdeksältä ja silloin ennustettu lumisade alkoi. Se ei meitä Tunturiladun kevätpäiville saapuneita haitannut. Kurssikeskus Vesala oli monelle edelliseltä kerralta tuttu, minulle uusi. Suomen lippu nousi salkoon ja Tunturiladun ja Ovtsin viirit.

Päivät alkoivat virallisilla tervehdyksillä kuten asiaan kuului, mutta tärkeintä oli halata tuttuja ja kertoa kuulumisia. Sitten voikin jo keskittyä vaikka luontopolun kysymyksiin. Reitti ei ollut pitkä, mutta kysymykset minulle ainakin olivat vaikeahkoja. Täydet pisteet saaneita oli useita joten tietoa joukossa oli.

Lounaan jälkeen Pauli Hulkkosen videoesitys Grand Canyonista oli mielenkiintoinen ja toi paikan läheiseksi kuin olisi itse siellä ollut. Tunturiladun kevätkokous sujui mutkattomasti.

Tunturiladun tuleva lippu oli aihe joka kiinnosti. Näimme uuden parannellun luonnoksen ja se sai enimmäkseen hyväksyntää. Ainoastaan sompa ja sen koko ja kenties paikkakin olivat arvostelun kohteena. Kokousväki hyväksyi, että Tunturiladun johtokunta saa lopullisen hienosäädön tehdä.

Seuraavan vapaa-ajan moni käytti lumiveistoksen tekoon. Kentälle oli luotu erikokoisia lumi-toppia joista sai veistää mielensä mukaan. Sinne syntyi lumiukkoja, lumityttö, Väinö, istuva karhu, pelkistettyä taidetta monenlaista.

Illan namupalat

Arpajaiset olivatkin niin että, päiville tullessa jokainen sai kirjoittaa yhden arpalipun ja ne illalla arvottiin. Paria arvokkainta lahjaa lukuun ottamatta jokainen sai valita pöydältä omansa.

Odotin mielenkiinnolla Marita Stoorin joikaamista. Hän oli pukeutunut saamelaisten pukuun ja esiintyi rummun kanssa. Opetti meille yhden joiun. Kertoi myöskin joikaamisen äänitekniikasta.

Oikein hyvä esitys. Illan juontaja oli mainio ja vielä parempia kaikki ne uudet linnut, joihin saimme tutustua. Pyryharakka varsinkin liehui elementissään. Äimänkäki oli aivan ällistyttävä. Hyvä Ritvis!

Tuli mäkikotka, vc-ankka, uutisankka ja jokin muu, jota en nyt muista.

Torviseitsikko saapui soittamaan vanhoja hyviä kappaleita joita sai tanssiakin. Niitten myötä ilta vaihtui yöksi.

Sunnuntain juhla-anti

Riihikirkko otti minut valtaansa. Sen pelkistetty muoto ja sisustus toi kirkon sanoman selkeämmin esille. Tunsin Jumalan ja itseni kohtaavan paljaampana kuin muualla. Kirkon nokeentuneet hirret ja hämäryys antoivat saunan rauhoittavan ja lempeän tunnelman.

Riihi itsessään raadannan ja leivän temppelinä toi Jeesuksen sanat, tulkaa minun tyköni kaikki työtä tekevät ja raskautetut niin minä annan teille levon, heti mieleeni. Kun vielä alttarin takana ikkunasta näkyi järvi, missä istuskeli pilkkijöitä, oli kalakin kuvioissa mukana. Pastori Jorma Vilkko toi sokeudellaan taas uuden näkökulman asiaan. Nämä minua koskettivat, saarna jäi sivuseikaksi.

Sokeri taisi olla pohjalla, kun Jussi Viitala esitelmöi inhimillisestä eläimestä. Saimme kuulla ihmeellisiä asioita eläinten älykkyydestä ja kommunikointikeinoista. Kuinka merkittävintä ei olekaan aivojen poimuttuneisuus vaan tähtieli tukisolujen määrä. Kuinka delfiineillä on oma nimi.

Kuinka me ihmiset viestimme tietämättämme hajuilla ja silmän pupilleilla. Paljon muuta saimme kuulla puolitoista tuntia kestävän esityksen aikana, joka oli tarkkaan harkittu kokonaisuus ja havainnollistamisen tekniikka pelasi.

Loppuseremoniat sujuivat kuten ennenkin paitsi että Ovtsin viiri olikin tuulen ansiosta kiertynyt koivun oksan ympäri eikä irronnut. Sinne se jäi haikeana roikkumaan kun lähdimme matkaan.

Liisa

Sirpalla täyttyi vuosisadan ensimmäinen puolikas

25.3.2006 vietimme lämminhenkiset ja iloiset 50-vuotisjuhlat Nuuksion Honkapirtissä. Johtokunnan tehokkaalle ja valoisalle jäsenelle Sirpa Alapuraselle tuli vuosisadan ensimmäinen puolikas täyteen.

Ensimmäiset Lapin retket Sirpa teki iloisen teekkarieläMän ohessa opiskeluaikanaan eikä lapinhulluus ole juhlapäivään mennessäkään osoittanut laantumisen merkkejä.

Tunturiladun toimintaan Sirpa lähti mukaan tunturikerho Njealljen kautta. Myöhemmin hän siirtyi pääkaupunkiseudulle ja Kavtsin toimintaan mukaan, njealljeläisten epäonneksi ja meidän kavtsilaisten voitoksi.

Monessa Sirpa on ollutkin mukana. Pellon erävaelluskilpailuissa hän oli kisatoimiston tehokkaana järjestelijänä. Kavtsin kulinaarisessa toimikunnassa hän pyöräytti meille lukuisat herkut ja oli muonittamassa niin kurssilaisia kuin talkooväkeä. Retkitoimikunnan jäsenenä hän on ollut järjestämässä ja vetämässä mielenkiintoisia retkiä ja vaelluksia kerholaisten huviksi ja opiksi.

Tunturiladun johtokunnassa Sirpa on ollut vuodesta 2001 toimien siellä varapuheenjohtajana ja kerhoasianyhdyshenkilönä.

Kaiken edellisen lisäksi hänellä on riittänyt aikaa toimia vuodesta 2005 Suomen Ladun järjestövaliokunnassa.

Jo lapsuudenkodissaan maaseudulla Sirpa tottui tarttumaan rivakasti tekemättömiin töihin. Vaativasta päivätyöstä huolimatta hän aina aurinkoisesti ja tarmokkaasti osallistuu erilaisiin talkoisiin ja ehtii jopa pestä ystäviensä ikkunatkin.

Sirpan ystäväpiiri on laaja. Arvostamme hänen lämminhenkistä ja huolehtivaa tapaa pitää yhteyksiä yllä. Aina siellä missä Sirpa ja adjutanttina Sandra koira ovat, on rattoisaa olla.

Ahkojotgoahti

Syyskuun toisen viikon lopulla kuljin Kuivin kämpältä polkua pitkin kohti Akukammia. Maasto on helppokulkuista tunturinummea. Oikealle jää Kamaoaivi, jonka vieressä mutkittelee samanniminen joki. Sää oli tuulinen ja vähän tuli rakeita, mutta aurinkokin näyttäytyi.

Olin jo kotvan aikaa odottanut saapuvani Akukammille, sillä maasto alkoi vähitellen viettää alaspäin. Tulinkin komeaan omenapuukoivikkoon, jossa sai kulkea parisen kilometriä.

Sitten: siinä se oli - Akukammi vaatimattomana, kuloheinää kasvavana vieressään tulipaikka ja WC, ylärinteessä liiteri. Pihalta avautuu komea ruskamaisema yli jängän, jonka takana kohoaa kutsuvana komea Ahkovarri.

Iltapäivän auringossa levitin märän telttani varvikkoon kuivumaan, tuulikin kävi sopivasti. Siinä ruokaillessa ja telttaa käännellessä huomasin, että on enää turha lähteä eteenpäin, vaan jäisinpä näin tunnelmalliseen paikkaan yöksi. Ulkona tulisijan päällä oli nokinen kattila vettä täynnä koristeenaan muutama keltainen koivunlehti. Sen olivat edelläni kulkevat retkeilijät siihen tuoneet myöhemmin tulevia varten.

Läheisen harjanteen reunaa kulki kaikessa rauhassa aivan peräkkäin kolme komeasarvista hirvasta. Näkivät minut, mutta jatkoivat verkalleen matkaansa. Pidin tulta pienessä takassa, joka on kammin keskellä. Molemmilla sivuilla on tilavat makuusijat.

Siinä tulen ääressä istuessani kuulin epämääräistä ääntelyä. Menin ulos ottamaan selvää. Hämärtyvällä jängällä kuului riekko-ukko pitävän kovalla äänellä iltamessua joukolle piipittäviä naaraita, niin että tienoo kaikui. Ääntely oli kuin ihmisen puhetta, sanoista en vain saanut selvää.

Ilta pimeni nopeasti. Välillä oli käytävä katsomassa tähtitaivasta ja mahdollisia revontulia, joita ei kuitenkaan näkynyt. Vielä aamulla oli kammissa lämmintä 5 astetta, ulkona saman verran pakkasta ja jänkä kuurassa.

Siinä ulkopöydässä ruokaillessani ja maisemia ihaillessani päätin: tänne palaan vielä, ehkäpä jo kesän talkoisiin.

Liisa Tikka

Kuivin kämpältä nousee mahtavana maastosta Kamaoaivi ja sen edessä välkehtii Kamaooki. Pikkukuva on otettu Akukammin pihasta Ahkovarrin suuntaan.

Kämppätoimikunnan kuulumisia

TL-lehdissä 3/05 ja 1/06 kerrottiin jo vuoden 2006 talkootyökohteista. Nyt kun talkooviikot 30 ja 31 sekä 37/06 lähestyy niin rak.toimikunta tarkentaa vielä talkoisiin liittyviä asioita.

Bussikuljetusta ei järjestetä Akukammin talkooviikoille 31 – 31 (ei ole saatu riittävästi ennakkoilmoitttauneita). Hyvä vaihtoehto tässä tilanteessa olisi esim. kimppakyydit omilla autoilla?

Susiaistalkoobussin lähtö Turusta: Pe. 08.09.2006 klo 18.00. **Paluu**: Maanantaina 18.09.2006, aamuyöllä Turussa.

Kuljetusasiat Susiaisiin tarkemmin tässä TL-lehdessä.

Alkuperäinen suunnitelma on, että Akukammin talkoot pidetään viikkojen. 30 ja 31/06 aikana. Metsähallitus on jo huhtikuulla hankkinut, kuljettanut ja varastoinut rak..tarvikkeet alueelle. Tässä työssä tarvittavat työkalut tulevat myös Metsähallitukselta, samoin peräkärryllä varustettu mönkijä on käytössämme. Kammin toimenpidelupahakemus on tätä tekstiä kirjoitettaessa vielä Utsjoen kunnan virastossa lausuntokierroksella, Rak.lupapiirustukset on tehty Tunturiladun toimesta. Kammi tulee olemaan 4 x 5m pohjapinta-alaltaan ja 2,2m korkea. Yöpymään siinä sopii hyvin 6 henkilöä ja on varustettu puukamiinalämmityksellä sekä tulee olemaan kaikille alueella kulkijoille avoin. Alueella on valmiina uudistettu puusee ja puuvaja johon metsähallitus toimittaa polttopuut.

Vanha yli 40v. sitten rakennettu Akukammi puretaan kokonaan pois. Katsottiin parhaaksi, (metsähallituksen edustajat) että nykyajan rak.materiaalein tehtynä lopputulos on parempi, kun tehdään kokonaan uusi kammi.

Tämä hanke on kuitenkin myös kunnianosoitus alkuperäisen kammin rakentajia kohtaan. (näin puh.johtaja Raimo Pahkala TL-lehdessä 4/04). Tuleehan uusi kammi antamaan taas vuosikymmeniksi eteenpäin suojaa tunturissa kulkijalle. Näin voimme ajatella alkuperäisen kammin rakentajienkin toivoneen.

Akukammille kulku parhaiten Luombus-järven kautta Kevon reitin lähtöpisteestä. Omalla autolla pystyy ajamaan lähelle Rutkajärven kämppää (Huom! kiviä tiellä!), josta jalan matkaa Akukammille Naiguaivin kautta n. 15 km. Käytössämme oleva mönkijä kuljettaa retkivarusteet perille. Toinen reitti Akumajan kautta, kävelymatkaa saman verran.

Tulemme rakentamaan ensimmäisen talkooviikon aikana Akukammin alueelle kevyen keittokatoksen ruokailua varten, pöydät voimme tehdä paikalla olevista rak.lankuista ja uuteen kammiin hankittua kaminaa voimme käyttää ruoanlaitossa. Kosanlaitteet on myös käytössämme.

Alueelle pystytetään 1 - 2 sotilas- tai joukkuetelttaa (omat teltat myös mahdollisia).

Käytössämme on telttasauna (vesi mönkijällä etäämmältä). **Talkoolaisten on syytä ottaa telttayöpymisessä tarvittavat retkivarusteet mukaan niin, että pärjää tunturissa.**

Viikon 31 ajan on käytössämme myös Akumaja, jossa mahdollista pitää esim. luppopäivä. Samoin olemme metsähallituksen edustajan kanssa sopineet, että Naiguaivin kämppä ja laavu ovat käytettävissä. Kuitenkin on hyvä muistaa, että on myös muitakin kulkijoita autiotuvalla.

Lehdessä 1/06 oli jo maininta, että Tunturilatu järjestää talkooväelle aamupalan ja lämpimän aterian päivittäin, (**Huom! Ennakkoilmoittautuminen on edellytys huolto- ja ruokajärjestelyjen takia**). Omiakin eväitä on syytä olla mukana ja ruokailuvälineet. Juomavesi on lähistöllä.

Lea Sarkeala tekee talkootyöväelle pelastus- ja turvallisuussuunnitelman, joka toimitetaan tiedoksi myös viranomaisille. Tarvittavat ensiapuvarusteet on myös työmaalla. Samoin Lea tulee hankkimaan vapaa-ajan talkootyö-tapaturmavakuutuksen kaikille työhön osallistuville (myös yli 70-vuotiaille).

Rak. toimikunta on myös päättänyt, että samanaikaisesti (viikolla 31) hoidettaisiin Kiisalla viime syksynä kesken jääneet työt kuntoon. Siksi (TL-lehdessä 1/06) Kiisalla tarvittaisiin 6 – 7 henkilöä n. viikon ajaksi talkoisiin. - Toivottasti onnistuu? Kaikki mainitut Akukammin talkoojärjestelyt toteutetaan myös Kiisalla.

Siellä on sellaisia töitä kuin sokkeleiden rappaus/slammaus, saunan kiukaan ja padan perustuksen korjaus, kummankin rakennuksen päätyräystäiden korjaus, pukuh. lattian tuuletus, sisäpuolisia järjestelyjä, Pekan kammin lattian korjaus (hometta), kammin homeisten patjojen hävitys, tien korjausta, kivien (20 – 30 cm) etsiminen uuden keittokatoksen tulisijaan ja sokkeliin, tontin raivausta ja polkujen siistimistä ym.

Huom! Jos Akukammin rakennuslupaa ei myönnetä niin talkootyöt viikkojen 30 - 31 aikana siirtyvät Kiisalle ja Kyröön. Lisäksi on neuvoteltu, että Suomen Ladun Kiilopään kiinteistöillä on myös talkootyötä.

Seuraavat talkoot on viikolla 37 Susikyrössä, päättyen juhlavuoden Susiaisiin.

Talkooviikon aikana on ympäristön siivousta, ulkokaiteiden tekoa, vesikattojen huoltoa, keittokatoksen korjausta, polttopuiden tekemistä, päärakennuksen. kellarin purku, Oskarin kylmäkellarien siistiminen, Aihkin terassin katto.

Susiaisvalmistelut: ulkoalueen tilapäissähköt, ulkopenkit, opasteet, juhlapaikka, parkkialueet jne.

Talkoisiin ilmoittautuminen ja lisätiedot:
Pekka Kallio
p.050-5272796 tai
Lea Sarkeala p.0400-299956.

Pekka Kallio kämppäisäntä

Suomi päästä päähän,
vaellusprojektin seitsemäs osuus

Jäähiihto Kolilta Punkaharjulle

Kuluvan vuoden aikana saadaan päätökseen Suomi-Päästä-Päähän vaellusprojekti. Kahtena edellisenä vuonna on ollut kaksi pitkää hiihtovaellusta, ensin Nuorgamista Raja-Jooseppiin ja sitten Raja-Joosepista edelleen Sallaan, kaksi syysvaellusta ensin Nurmeksesta Kolille ja sitten Sallasta Rukalle, yksi pyörävaellus Rukalta Nurmekseen ja yksi melontavaellus Punkaharjulta Sulkavalle.

Tunturilatu-lehdessä on ollut näistä aikanaan selostukset. Tänä vuonna projekti saatetaan loppuun ei-lappilaisissa maisemissa hiihtovaelluksella Kolilta Punkaharjulle, pyörävaelluksella Sulkavalta Lohjalle sekä melontavaelluksella Lohjalta Hankoon.

Järvenselkiä riitti...

Ilta siellä jossakin.

Ei kavtsilaisten asumus vaan luonnon muovaama.

Hyvin suunniteltu on..

Niinkuin aina, vaellusta edeltää suunnitteluvaihe, tiedottaminen, ilmoittautuminen jne, monine tehtävineen.

Vaelluksen vastuuvetäjäksi oli lupautunut Pertti ja hän sai avukseen Paulin. Pidettiin pari karttapalaveria, jonka jälkeen asiasta tiedotettiin ja ilmoittautumiset kerättiin. Retkeä edeltävä kokous pidettiin ja ilmeni, että retkelle oli lähdössä 21 osallistujaa, joka merkitsi 11 telttakuntaa.

Bussi lähti ihan aikataulussa Helsingistä. Oli hienoa päästä matkaan kaiken pakkaamisen jälkeen. Matkalla pysähdyttiin Mikkelissä, jossa Tuulikki tuli mukaan. Perillä Kolin Kopravaarassa oltiin puolenyön paikkeilla, ja sitten vain majoittumaan ja lepäämään, sillä aamulla oli luvassa taipaleelle lähtö.

Sattui sopivasti, että Ahmanhiihto oli samaan aikaan, joten Kopravaaran pihalla oli meidän vaeltajien lisäksi melkoisesti hiihtoväkeä. Karjalainen-lehden toimittaja teki meistä näyttävän jutun viikonlopun sanomalehteen.

Kylien ohituksiin upposi aikaa

Vaelluksen reitti oli suunniteltu siten, että voitaisiin mahdollisimman paljon hiihtää pitkin järvenselkiä.

Lähdön jälkeen jouduimme kuitenkin hiihtelemään toistakymmentä kilometriä pitkin kyläteitä, ennenkuin päästiin Höytiäisen jäälle. Jatkossa ilmeni, että hiihto maakannaksilla asutuskeskusten ohitusten yhteydessä vei ennakoitua enemmän aikaa.

Opetus yksi: Usein tarvitaan paikallista opastusta ja riittävää ennakkotiedustelua asutuskeskusten sujuvaksi ohittamiseksi.

Ensimmäinen leiripaikka Höytiäisellä saaren rannalla oli vielä jotakuinkin ennakkoon suunnitellulla paikalla.

Päivä olikin lyhyt

Huolestuttavalta vaikutti se seikka, että oli hyvin kylmää ja aurinko laski jo illalla kuuden aikaan. Neljän aikaan alkoi jo olla hyytävän kylmää. Leiriytyminen tulisi tehdä valoisana aikana.

Opetus kaksi: Katso almanakasta auringon nousu- ja laskuajat. Ennakkosuunnittelussa emme olleet katsoneet almanakkaa, vaan muistelimme Lapin pitkiä huhtikuisia iltoja, jolloin hiihtoa voi helposti jatkaa vaikka iltakahdeksaan.

Seuraava leiripaikka oli suunniteltu maakannakselle Immolan lentokentän tuntumaan. Jotenkin kävi niin, että emme edenneet riittävän nopeasti, ja ehdimme illaksi vasta Höytiäisen eteläpäähän Hiekkasaareen, jossa Maija liittyi joukkoomme päästyään matkaan meitä muita myöhemmin.

Pyhäselälle päästäksemme meidän tuli vielä ylittää järvien välinen maakannas, joka nyt päätettiin tehdä Puntarkosken kohdalla.

Ystävälliset hiihtäjät, ”latulaisia” tietenkin, kertoivat ohjeitaan ja onneksi myös joukossamme oli kaksi paikkakuntalaista Pirjo ja Helmi, joiden opastuksella päästiin alueella kulkevalle hiihtoreitille, ohitettiin lentokenttä ja päästiin lounasruokailun ajaksi moottoritien ramppiin.

Täällä Pertti joutui jättämään leikin kesken. Hiertymät olivat niin pahat, että matkan jatkamisesta ei tullut enää mitään.

Jäät pois monosta, palvelu pelaa.

Hiihtomaassa.

Huurreruovikko.

Upea iltarusko palkitsi välillä kylmyydessä taivaltaneita vaeltajia.

Vastuu varapäällikölle

Pertin virka retken päällikkönä lankesi varapäällikölle Paulille. Pertti oli tehnyt lähes kaiken suunnittelun ja valmistelun itse, joten vähän kylmiltään ja epävarmana uusi päällikkö, huuli pyöreänä otti retken johtaakseen.

Opetus kolme: Johtaja ottakoon pari-kolme apulaista, jotka jakavat tehtäviä ja vastuualueita.

Tiimin tulee pitää kunnolliset palaverit ennen retkeä. Pauli sai varajohtajaksi Eilan, joka siitä lähtien Ripsin kanssa huolehti mm. ihanasta aamuherätyksestä vienolla käen kukunnalla.

No, päästiin Pyhäselälle ja illaksi Kaskesniemen kärkeen, jonne leiri pystytettiin kaislikon reunaan.

Saimme leiriin vieraita: Tunturikerho Kumpen susiveljet tulivat meitä tervehtimään ja lukivat julistuksensa: ”Tunturikerho Kumpe tervehtii Teitä kavtsilaiset suuren urakkanne toteutuksessa sekä kaikkia vaeltajia tällä vaativalla hiihtovaelluksellanne Kolilta Punkaharjulle! Mielessämme olemme kadehtien mukana, kun näemme mahtavat aurinkoiset aamut ja päivät. Emme voi kuin kysyä itseltämme: miksi emme mekin voisi olla mukana luontomatkallanne. Toivotamme vaelluksellenne aina Hankoon saakka onnistunutta loppumatkaa ja iloista mieltä kaikille.

Liperissä 13 päivänä maaliskuuta 2006. Tunturikerho Kumpe ja Kumpelaiset”.

Tämä lämmitti mieliämme ja lämpö olikin tarpeen, sillä taas oli tulossa kylmä yö. Lämpötila oli alimmillaan -22 astetta. Täysikuun ympärillä on rengas.

Upea auringonnousu

Aamulla kaislikko oli paksussa kuurassa. Kun kaislikon läpi meni aamutoimille, niin kuura irtosi helisten kaisloista. Kello on puoli seitsemän ja upea auringonnousu.

Luonnon kauneudella on monta puolta, yksi on kesäaamu, toinen on talvinen pakkasaamu. Tätä harvemmin kokee luonnon keskellä, sillä kotoa ei tällaisina aamuina tule lähdettyä liikkeelle, vaan jää kodin lämpöön köllöttelemään.

Olemme tavoitteesta myöhässä noin 15 kilometriä. Mutta onneksi suunnitelmissa oli yksi varapäivä, joka nyt voidaan ottaa käyttöön. Varapäivänä oli tarkoitus vain lepäillä ja luppoilla, mutta nyt siitä ei tule mitään.

Opetus neljä: Älä tee liian tiukkaa aikataulua, lisää ohjelmaan ainakin yksi (tai kaksi) varapäivä.

Vesi lähellä

Suunnistuksesta huolehtivat Esa ja Hannu, ja kärjessä ladun avauksessa vuorotteli meitä muita, telttaparit Juha K ja Tapani, Maija ja Anja, Juha V ja Kari sekä Ulrich ja Beate.

Kun sopivan suuntainen kelkanjälki löytyi, käytimme sitä. Oma latu avattiin, kun oli tarvetta pitää tarkka suunta. Jään päällä oli lunta noin kaksikymmentä senttiä, joten ladun avaaminen oli helppoa verrattuna metsäisiin olosuhteisiin.

Leiripaikalla vettä löytyi aina puolen metrin päästä, nimittäin kairaamalla. Kaira painoi tosin muutaman kilon, mutta se kulki kevyesti Antin ja Liisan vetämänä.

Liperi oikealla puolella, jonne Marjatta osoitti, siellä muutaman kilometrin päässä on hänen kotipaikkansa.

Ohitamme kapeikon, jossa kumpelaiset varoittivat olevan heikkoa jäätä. Oli siitä mennyt moottorikelkkakin, miksi emme me? Esan suksenkantojen alla hankeen humpsahti reikä.

Jatkamme Rääkkylän suuntaan ja leiriydymme kirkonkylän näkyessä selän toisella puolella.

Varusteet pysyivät hyvässä kunnossa

Kylmää oli jatkunut jo neljättä päivää, yöpakkaset olivat parinkymmenen pakkasasteen tienoilla. Päivät olivat aurinkoisia, aurinkorasvaa ja aurinkolaseja tarvittiin.

Näillä jäillä ei ole nähty tällaista raitoa: kaksikymmentä ahkiovaeltajaa, kymmenen telttaa.

Varusteita ei ollut tarvetta korjata. Viime vuoden vaelluksella aisoja katkesi tukuttain, nyt selvittiin vain parin vetonarun vaihdolla.

Varuste- ja korjausmestari Kösä viihtyi peränpitäjän roolissa. Ja sinne Kösän seuraan jonon hännille oli mukava jättäytyä, jos ei sattunut olemaan menopäällä.

Seuraamme yksinäistä kelkanjälkeä, joka tuntuu menevän juuri oikeaan suuntaan.

Ohitettiin Rääkkylä, jätettiin Pyhäselän vedet. Kivisalmen jälkeen pidettiin päivätaukoa ja edessä aukesi uusi hirmuinen järvenselkä: Orivesi, jossa tavoitteena oli järven puolivälissä oleva Rastiniemi. Yöksi jäätiin kuitenkin Niinisaareen, nyt tavoitteesta pari kilometriä jäljessä.

Kelkkaura kaarsi liikaa lounaaseen

Aamu valkeni sumuisena ja kylmänä. Palasimme kelkanjäljelle, jospa se veisi meidät selän yli suoraan etelään Paasniemeen. Jälki kuitenkin johtaa itsepintaisesti lounaaseen, Savonrannan suuntaan.

Muutaman kilometrin jälkeen uskomme, että on taas tehtävä oma latu suoraan Paasniemeen.

Suunnistaminen on helppoa. Mukana olevilla GPS-laitteilla saadaan tarkka sijainti ja voidaan ottaa suunta kohden utuista taivaanrantaa ja Paasselän eteläpäätä.

Reitti tulee Pistalanjärvelle ja sen eteläpäässä Raikuun kylän kohdalla olevalle maakannakselle, joka erottaa Oriveden ja Puruveden.

Maakannaksella on orpo olo, kun ei tiedä, mistä olisi parasta hakeutua eteenpäin. Kelkkareittejäkin on, mutta niiden suunnasta ja maastosta ei meillä ole tietoa. Puruvedelle johtava vesireitti on osittain auki, sinne emme uskalla mennä, joten pistämme sukset ahkion kyytiin ja jatkamme jalkaisin pitkin Raikuun kylän tietä.

Ahkion jalakset saavat ylimääräistä hiontaa, kun tie on hiekoitettu. Pistalanjärveltä on joukkomme vahvistunut: nyt meillä on mukana kaksi koiraa, pystykorva ja kultainen noutaja, jotka seuraavat meitä uskollisesti useiden kilometrien matkan.

Lopulta joku kyläläinen ottaa koirat autoonsa. Illan jo hämärtyessä ylitämme Savonlinnan ja Joensuun välisen tien ja jäämme leiriin tien tuntumaan.

Olemme noin kolme kilometriä tavoitteestamme, pimeys painaa jo päälle. Yön aikana tieltä kuuluva rekkaliikenne tuudittaa meidät uneen. Puuttuu vain raitiovaunun kolina.

Yö on selvästi lämpöisempi. Huomisen taival vielä askarruttaa: ehdimmekö perille Kylpylään ajoissa, vai olisiko taival keskeytettävä Enanniemeen tai Punkasalmelle, jossa projektin viimekesäinen melontareitti leikkaa nykyisen reittimme.

Kirkasvetinen Puruvesi

Aamu, ja lopultakin Puruvesi! Ja sen huomaa kairatessa: vesi on kirkasta kuin lähdevettä, turhaan ei Puruveden kirkkautta ole kehuttu.

Ajoittain voimme seurata kelkanjälkiä kohti etelää. Lounastauko Petkeleen saaressa, ryhmäkuva Herttuansaaren Haikanpäässä.

Jo aiemmin on herännyt ajatus lopettaa vaellus jo Punkasalmelle Kylpylään ja ajatus vahvistuu koko ajan. Pitää vain vielä varmistaa se kuljettajaltamme Reiskalta, että hän ehtii Punkasalmelle samaan aikaan kanssamme.

Saavumme Harvanselälle, Enanniemi häämöttää kaukana edessä. Ilta jo alkaa hämärtää, kun yksinäinen moottorikelkka lähestyy meitä. Seleniukset tulivat meitä vastaan!

Jälleen osoitus tunturilatulaisesta yhteisöllisyydestä. Tuliaisiksi tuodut porkkanat ja suolakurkut maistuvat taivaallisilta kaikkien pastapussiruokien jälkeen.

Aurinko on jo laskemassa, kun Seleniukset johdattavat meidät Niinisaaren rantaan viimeiselle leiripaikalle. Kun pimenee, Punkasalmen valot näkyvät viiden kilometrin päässä. Kari ja Juha V viettävät viimeisen yön makuupusseissaan taivasalla, yö on koko vaelluksen lämpimin.

Joukossamme olevat muutamat ensikertalaiset pärjäsivät hienosti ja saivat todella hyvää kokemusta kavtsilaisesta talviretkeilystä. Tämä retki on luokiteltu vaativaksi ja tunturisusi-retkeksi.

Vihdoinkin maalissa

Aamulla voimme lähteä hieman verkkaisemmin. Kuskin kanssa on sovittu uusi tapaamispaikka ja rantaan vastaan on tulossa myös Puruvesi-lehden toimittaja.

Heti lähtiessä Juha K:n ahkion vetonaru katkeaa. Anja Selenius tulee hiihtäen vastaan ja johdattaa meidät kylälle. Jätämme lämpimät hyvästit ja vakuutuimme olevamme tervetulleita vastakin. Pressi ottaa kuvansa ja haastattelunsa kun meillä on jo kiire bussille. Lastaus, kylpylään saunomaan ja lounaalle.

Tuoretta maitoa. Salaattia. Olutta. Kananpoikaa. Vaaleaa tuoretta leipää. Jokaiselle makunsa mukaan. Kotimatkalla alkaa pyryttää, kylläpä vaellus loppui sopivasti. Turvallisesti Reiska luotsaa meidät Helsinkiin, alkaa voimien keruu tulevia retkiä varten.

Kiitos teille kaikille: Pertti, Esa, Hannu, Eila, Ripsi, Pirjo, Helmi, Juha K, Tapani, Maija, Anja, Ulrich, Beate, Kari, Juha V, Kösä, Marjatta, Tuulikki, Antti ja Liisa sekä kuskimme Reiska.

Me teimme sen!

Pauli, teksti
Hannu , kuvat

Vaeltajat ryhmäpotretissa.

Rakkoja jaloissa?

Tärkeintä on pyrkiä ennaltaehkäisemään rakkojen muodostuminen jalkoihin. Aina ei kuitenkaan onnistuta. Miten syntyneet rakot hoidetaan?

Usein opastetaan, että rakkoja ei saa puhkaista, vaan ne on petettävä ja odotetaan tilanteen paranemista. Näin voidaan varmasti tehdä, jos aiotaan istua seuraavat päivät toimistossa jalat pöydällä. Jos on jatkettava vaeltamista ja selviydyttävä suhteellisen mukavasti retkeltä kotiin, tehdään seuraavasti:

I. Syntynyt rakko puhkaistaan tekemällä siihen yksi tai kaksi pientä reikää. Parhaiten tämä onnistuu neulalla, hakaneula käy myös hyvin. Ennen reiän tekemistä puhdistetaan työkalun pää kuumentamalla sitä esim. tulitikun liekissä.

II. Rakossa oleva neste puristetaan pois syntyneiden reikien läpi. Rakon alue pyyhitään tämän jälkeen antiseptisellä liuoksella, jos sitä on mukana. Rakon päällä olevaa nahkaa ei saa rikkoa tai poistaa, sillä se suojaa alla olevaa ihoaluetta tulehdukselta ja hankaukselta.

III. Rakon alue pehmustetaan ja suojataan. Käytetyn materiaalin on ulotuttava reilusti vahingoittuneen ihoalueen yli. Jos suojataan liian pieni alue, voi rakko kasvaa paikkauksen alla uudelleen.

Pienempiä rakkoja voidaan suojata valmiilla rakkolaastareilla. Niitä löytyy montaa eri kokoa useilta valmistajilta. Tuotteiden paikallaan pysyvyydessä on eroja. Testatkaa rakkolaastarit ennen vaellukselle lähtöä. Oman kokemukseni mukaan ainakin Compeed rakkolaastarit pysyvät hyvin.

Suurempien rakkojen peittämiseen voidaan käyttää Duoderm thin nimistä suojalevyä, jota saa ostaa apteekeista. On viisaampaa hankkia muutama iso levy, joista voi leikata tarvittavan kokoisia kappaleita. Duoderm ei pysy yksinään iholla kiinni vaan se kiinnitetään urheiluteipillä. Tätä laitetaan huomattavasti pidemmät suikaleet kuin alla oleva levy on. Näin varmistetaan sidoksen pysyvyys.

Rakkolaastareiden paikallaan pysymisen voidaan myös varmistaa urheiluteipillä. Se on myös kätevä valmiste yritettäessä ennaltaehkäistä rakon muodostuminen. Ihoalue, johon aikaisemmilla vaelluksilla on syntynyt rakko, peitetään ennakkoon urheiluteipillä.

IIII. Sidokset tarkistetaan joka ilta. Varmistetaan, että ne ovat edelleen hyvin kiinni eivätkä rypistyneet. Tarvittaessa siistitään. Jos rakkoon on taas tullut nestettä, on se poistettava ja sidos uusittava. Hyvin tarttunut rakkolaastari tai urheiluteippi poistetaan varovaisesti, ettei rakkoa suojaava ehjä iho vahingoitu. Sidokset irrotetaan vetämällä hitaasti ihon suuntaisesti, ei siis vetämällä suoraan ylöspäin. Parhaiten teippaukset lähtevät kun jalkoja on liotettu vedessä jonkun aikaa.

Jos rakot ovat ikuinen ongelma vaelluksilla, on tarpeen suorittaa kriittinen jalkineiden ja sukkien tarkastelu. Jalkineet on oltava sopivan pituiset ja on myös huomioitava jalan rintavuus sekä kantapään istuvuus. Pohjallisten paksuudella ja muodolla on suuri merkitys, eri jalat tarvitsevat erilailla muotoiltuja pohjallisia. Sukkien valintaan on myös paneuduttava huolellisesti. Jalkineisiin suositellaan kaksia sukkia, joista alimmat ovat ohuemmat ja kosteutta siirtävät. On myös tarkasteltava sukkien saumakohtia. Hyvät retkivarustekaupat osaavat antaa asiallista neuvoa jalkineiden ja sukkien valinnassa.

Marita Maula

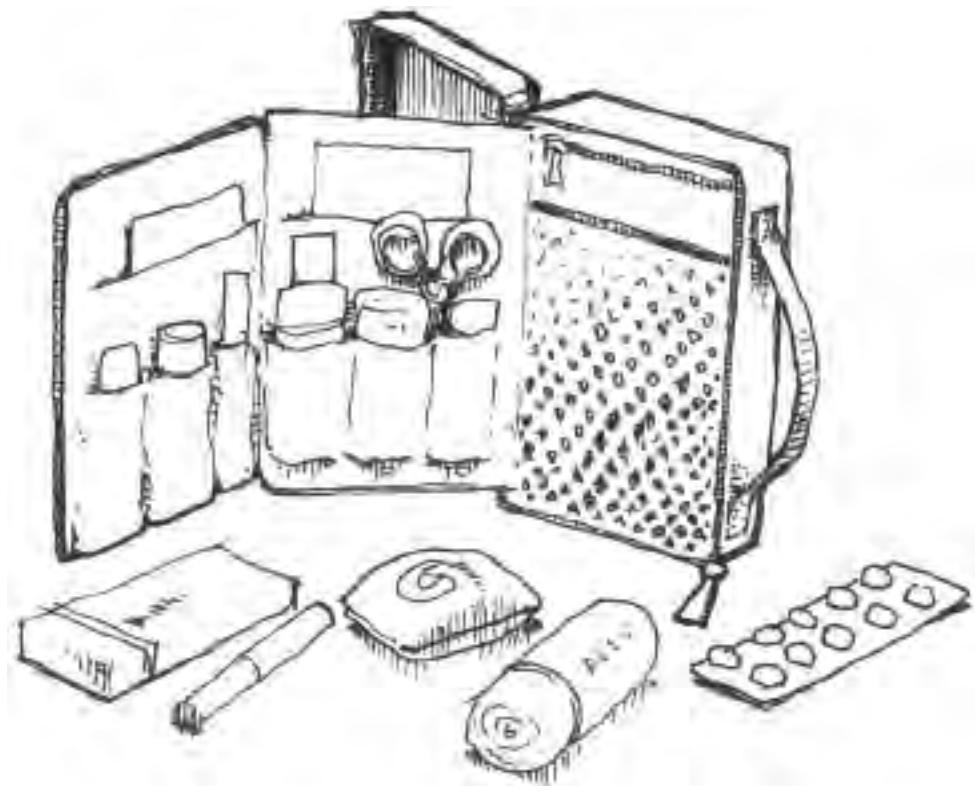
Koulutus-
toimikunta

Käytännössä kokeiltua: ensiaputarvikkeet

Retkeilijän tärkeimmät ensiaputarvikkeet ovat hyvät etukäteen harjoitellut ensiaputaidot. Niitä kukin voi harjoitella ja ylläpitää vaikka kerhomme tai SPR:n ensiapukursseilla.

Mikäli maastossa sattuu jotain vakavampaa, on ammattiavun paikalle saaminen myös tärkeää. Siksi mukaan tulee pakata vesitiiviisti myös toimintakuntoinen matkapuhelin. Kännykän kuuluvuuteen onnettomuuspaikalla ei voi aina luottaa, mutta usein lähimaastosta löytyy paikka josta apua voidaan hälyttää.

Vaikka nämä asiat olisivatkin kunnossa, tarvitaan mukaan myös jotain kättä pidempää. Erityisesti pienten ongelmien, kuten haavojen, hiertymien, rasitusvammojen, flunssan, ripulin jne. hoitamiseen tarvitaan tarvikkeita, jotta nämä tavanomaiset pulmat eivät pääse pahenemaan ja jopa keskeyttämään vaellusta.

Henkilökohtainen ensiapupakkaus

Yleensä ensiavussa kokenein vaeltaja valitaan vaelluksen ensiapuvastaavaksi. Yksi hänen tehtävistään on koota ryhmäkohtaiset ensiapuvarusteet.

Tästä huolimatta vaeltajien ei sovi unohtaa omaa henkilökohtaista EA-pakkaustaan. Se kannattaa pakata pieneksi vesitiiviiksi pakkaukseksi, joka sopii vaikka taskuun ja jonka voi kätevästi ottaa mukaan myös omille päiväretkille kaiken varalta. Sen sisältö voisi olla seuraavanlainen:

· Tärkeimpiä ovat **henkilökohtaiset lääkkeet**. Muista myös kertoa vaelluksen vetäjälle ja EA-vastaavalle, jos sairastat jotain perussairautta, kuten epilepsiaa tai diabetesta. Näin he osaavat tarvittaessa toimia oikein!

• **Kangaslaastaria**, **haavapyyhkeitä** ja **rakkolaastaria** haavojen ja hiertymien hoitoon.

• **Idealside** nyrjähdyksien, revähdysten, venähdysten ja rasitusvammojen hoitoon.

· Myös tavanomaisia kotiensiapukaapista löytyviä lääkkeitä kannattaa varata mukaan. Olethan varmistanut, että lääkkeet sopivat sinulle ja että ne eivät ole päässeet vanhentumaan! Mukana voisi olla esimerkiksi **särky-** ja **ripulilääkettä**, **kyypakkaus** ja jos olet allergikko **allergialääkettä**.

Ryhmäkohtainen ensiapupakkaus

Pidemmille vaelluksille tulee henkilökohtaisten varusteiden lisäksi koota myös ryhmäkohtaiset EA-varusteet. Isossa porukassa tarvikkeita voidaan tarvita enemmän ja koska kantajia on enemmän, voidaan tarvikkeita varata laajemmalti, mutta kaikkien ei kuitenkaan tarvitse varata ja kuljettaa kaikkea itse.

Tärkeää on myös kertoa kaikille, kenen rinkassa ja missä taskussa ryhmäkohtaiset varusteet vaeltavat. Varusteiden pakkaamisessa pätevät samat säännöt eli pakataan varusteet sopivan kokoiseksi vesitiiviiksi paketiksi. Pakkaus voisi sisältää seuraavaa.

• **Ensiside** suurten verenvuotojen tyrehdyttämiseen.

• **Urheiluteippiä** hiertymien paikkaamiseen ja rasitusvammojen tukemiseenkin. Tukiteippauksia tehtäessä on kuitenkin tiedettävä kuinka teipataan, jotta emme aiheuta lisävahinkoa. Voidaan käyttää myös rasitusvammojen ja hiertymien ennaltaehkäisyyn.

·Haavojen hoitoon **kangaslaastaria**.

· Hiertymien ensiapuun ja hoitoon **rakkolaastaria**.

·**Haavansulkuteippiä** viiltohaavojen sulkemiseen.

• **Haavapyyhkeitä** haavojen, hiertymien ja esimerkiksi neulan puhdistamiseen.

• **Sidetaitoksia** ja **joustosiderulla** erilaisten vammojen peittämiseen.

· Palovammojen ja 'asfaltti-ihottuman' hoitoon **rasvasiteitä**, joissa on pelkkä rasva, ei esimerkiksi antibioottia tai muita lääkeaineita

· ei lääkitseviä **rasvasiteitä**.

• **Liimapohjaisia kiinnitystyssidoksia** esimerkiksi harsotaitosten kiinnittämiseen.

• **Idealsiteitä** nyrjähdyksien, revähdysten, venähdysten ja rasitusvammojen hoitoon.

• **Kolmioliina** esimerkiksi kantositeeksi tai raajojen tukemiseen.

• **Putkiharsoa** harsotaitosten paikallaan pitämiseksi esimerkiksi pään alueella.

· Retkeilijän lääkekaappiin kannattaa valita lääkkeitä, jotka sopivat myös allergikoille. **Särky-**, **ripuli-**, **allergia-** ja **flunssalääkettä**, **kyypakkaus**, **kortisonvoidetta** ihottumiin ja itikanpuremiin sekä rasitusvammoihin paikallisesti käytettävää **emulsiovoidetta** tai **-geeliä**. Esimerkiksi ripulin aiheuttamaan nestevajeeseen **nestetasapainon palauttamiseen tarkoitettua juomajauhetta**.

· Veden juomakelpoisuuden varmistamiseen **vedenpuhdistustabletteja,** jos epäilyttävää juomavettä ei ole mahdollista keittää.

• **Kuumemittari** kuumeen mittaamiseen.

• **Hakaneuloja** erilaiseen kiinnittämiseen.

• **Neula** rakkojen puhkaisemiseen. Desinfioidaan liekissä tai haavapyyhkeellä ennen käyttöä.

· Tosimies ja -nainen leikkaa kaiken puukolla, mutta kauniimpaa jälkeä saa **saksilla**, joilla voi myös lyhentää liian pitkät kynnet helpommin kuin puukolla.

· Haavoja hoitajalle **kertakäyttöhanskat** tartuntavaaran minimoimiseksi.

Normaalit varusteet ja niiden hyödyntäminen

Hyvät retkeilyvarusteet ovat myös aina monikäyttöisiä. Tämän ansiosta rinkasta löytyy myös monen moista hyödynnettäväksi haverin sattuessa.

• **Makuualusta** tukemiseen ja lastoittamiseen.

• **Makuupussi** ja **avaruuspeite** potilaan lämpimänä pitämiseen.

• **Irtohihnat**, lastoitus, kiristysside ja tilapäiskuljetusvälineiden rakentamiseen.

• **Kaulaliina** kiristys- tai painesiteen tekemiseen tai korvaamaan kolmioliinaa.

• **Vaellussauva** lastoitukseen tai kainalosauvaksi.

• **Vaseliini** hiertymien tai rohtumien hoitoon tai ennaltaehkäisyyn.

• **Kevytpeite** tai **laavukangas** paarien tekemiseen tai potilaan lämpimänä pitämiseen.

• **Köysi** paarien materiaaliksi tai potilaan nostamiseen esimerkiksi rotkosta.

• **Kirves** ja **saha** paarien rakennusmateriaalin tai muun sellaisen hankkimiseen.

• **Hedelmäsokeripuristeet yms. pikaenergia** energiavajeen tai insuliinisokin hoitoon.

• **Muistiinpanovälineet** tarvitaan esimerkiksi potilaan tilan seurantatietojen ja hätäkeskuksen ohjeiden kirjaamiseen.

Luonnonmateriaalien hyödyntäminen

Myös luonnosta löytyy monen moista materiaalia rohdoista ja lääkkeistä alkaen. Luonnon-lääkinnästä emme kuitenkaan tämän jutun yhteydessä kerro.

• **Lunta**, **vettä** tai **märkää sammalta** voidaan käyttää palovammojen jäähdyttämiseen ja kolmen K:n hoidon kylmäosuuteen.

• **Riukuja** tarvitaan paarien tai lastojen materiaaliksi.

Erityistarvikkeet

Keväthangille ja aurinkoisille ulapoille kannattaa pakata mukaan myös tulehdusta hoitavaa tai kostuttavaa **silmävoidetta** tai **silmätippoja**. Ne ovat pelastaneet kirjoittajankin kevätvaelluksen siinä vaiheessa, kun silmät alkoivat muistuttamaan närpiöläisen tomaattikauppiaan silmiä.

Mikäli liikut punkkiaikaan punkkialueella helpottavat **punkkipihdit** oleellisesti punkkien poistamista iholta. Erityisesti pyöräretkillä mukaan kannattaa pakata **talkkia**, mikäli peppu on herkkä hiertymille. Tarvittaessa talkkia voi käyttää myös jalkojen hoitoon.

Valmiit **polvisiteet** ovat osoittautuneet käteviksi rasituksesta oireilevien polvien tukemisessa. Siteiden ongelmana on se, että niiden koko ei ole säädettävissä ja siksi mukaan tarvitaan erikokoisia polvitukia.

Toivottavasti ensiaputarvikkeenne ja taitonne ovat ahkerassa käytössä, mutta vain harjoituksissa!

teksti **Esa Tervonen**
kuva **Jaakko Vasko**

Toimintakertomus 59. toimintavuodelta

1 Yleistä

Tunturiladun 59. toimintakaudella on ollut havaittavissa, että toiminnan näkyvyyden ja tunnettuuden lisäämiseksi tehty työ alkaa vähitellen tuottaa tulosta. Yli kahdensadan uuden jäsenen liittyminen on osoitus toiminnan kiinnostavuudesta. Samanaikaisesti pääasiassa ikääntymisen johdosta poisjääneiden jäsenten määrä on melkoisen suuri. Kiinnostus ja arvostus muiden latuyhdistysten ja Suomen Ladun taholta on merkillepantavaa. Valmistautuminen juhlavuoden teeman jokamiehen oikeudet ja velvollisuudet toteuttamiseen on selkeästi vilkastuttanut Tunturiladun ja sen kerhojen esiintymistä eri paikkakunnilla sanomalehtien ja paikallisradion kautta.

Kerhojen esityksestä perustetut helppokäyttöiset internet-sivut antavat kerhoille mahdollisuuden nykyaikaisella tavalla tiedottaa toiminnastaan jäsenille ja samalla toimia tiedotuskanavana suuren yleisön suuntaan.

Toimintavuoden lopussa johtokunnan pitkäaikainen jäsen Ritva Loimio halusi luopua paikastaan. Entiset toimihenkilöt jatkavat tehtävissään.

Toimintavuoden aikana valittiin yhdistykselle iskulause ja jatkettiin yhdistyksen lipun suunnittelua.

Suomen Ladun leiripäivien vaelluskilpailussa menestyi tunturikerho Kavtsi ottamalla kaksoisvoiton.

Suomen Ladun taholta pyydettiin Tunturilatua yhdeksi pääjärjestäjäksi Kiilopään leiripäiville vuonna 2007.

Yhdistyksen aloitteesta Suomen Latu selvitti jäsenetuna markkinoimaansa tapahtumien tapaturmavakuutuksessa oleva yläikärajaa.

Koska vakuutus ei koske yli 69-vuotiaita, Tunturilatu jatkaa oman jäsenistönsä osalta vakuutusturvan lopullista selvitystä seuraavana toimikautena.

Vaikka kiinteistömme ovat hyvässä kunnossa, niiden perusparannustyö on aloitettu johtuen osittain tiukentuneesta jätelainsäädännöstä. Uuden kämpppäisännän johdolla työ aloitettiin Susi-Kiisalla ja jatkuu tulevina vuosina muilla kämpillämme.

Kämppien käytön suosio jatkuu voimakkaana kevähankien ja syksyn ruskan aikaan. Joulun aikoihin kämpillämme on hyvää tilaa. Kiinnostus Aihkin käyttöön on hyvä.

Yhdistyksen taloustilanne on turvallinen ja jäsenmäärän kehitys on positiivinen.

2 Jäsenistö

Yhdistyksen jäsenmäärä oli toimintavuoden lopussa 2.646 jäsentä (edellisvuonna 2.615). I-jäseniä oli 1.634 (1.683), perhejäseniä 768 (717), joista lapsia 75 (75), nuorisojäseniä 2 (4) ja ainaisjäseniä 242 (211).

3 Yhdistyksen toimihenkilöt

Johtokunta

Raimo Pahkala, puheenjohtaja, TL-lehti, edustukset ym.

Sirpa Alapuranen, varapuheenjohtaja, kerhoasiainhoitaja

Paavo Kramsu, nuorisotoimikunta

Ritva Loimio, saamelaistoimikunta (pj)

Marja-Liisa Mäki, taloudenhoitaja

Markku Salminen, retkitoimikunta (pj)

Lea Sarkeala, kämppätoimikunta

Hanna-Mari Sinilehto, koulutustoimikunta

Veijo Taavitsainen, susivaliokunta (pj)

Johtokunta kokoontui 6 kertaa.

Muut toimihenkilöt

Riitta Gerlin, yhdistyksen sihteeri

Pekka Kallio, kämppäisäntä

Satu Ojala, Tunturilatu-lehden toimitussihteeri

Pirjo Sinilehto, jäsensihteeri

Tilintarkastajat

Varsinaisina tilintarkastajina toimivat Vappu Hietala ja HTM Lasse Luoto sekä henkilökohtaisina varatilintarkastajina Terttu Hokkanen ja Anja Rönnberg.

4 Toimikunnat

Tiedotustoimikunta

Satu Ojala (pj), Riitta Gerlin, Juhana Häme, Raimo Pahkala, Anne Toivonen

Toimikunta kokoontui vuoden aikana kerran, mutta muutoin yhteyttä pidettiin sähköpostitse. Eniten keskustelua aiheuttivat kerhojen verkkosivut, joista kartoitettiin kerhojen kiinnostusta jo tammikuun koulutustilaisuudessa Jyväskylässä. Sivut esiteltiin syyskokouksessa Kolilla, jolloin verkossa olivat nähtävinä jo Kolbman ja Geatkin sivut.

Järjestötoimikunta

Paula Jukala (pj), Antti Pulliainen, Pirkko Westergård

Koulutustoimikunta

Marita Maula (pj), Sirpa Alapuranen, Hanna-Mari Sinilehto ja Martti Mäkelä

Koulutustoimikunta kokoontui kolme kertaa vuoden aikana. Eräretkenvetäjän kurssin materiaalia painettiin 35 kappaletta jaettavaksi johtokunnan jäsenille, toimihenkilöille ja kerhoille. Muun kurssimateriaalin uudistaminen eteni kesäkurssin osalta. Vuoden 2005 eräretkenvetäjän kurssin jouduttiin perumaan osallistujien vähyyden tähden. Tunturilatu-lehdessä kerrottiin toiminnastamme sekä julkaistiin retkeilyvarusteisiin liittyviä kirjoituksia.

Kämppätoimikunta

Pekka Kallio (pj), Unto Flinkman, Tuure Hakkarainen, Tapani Oksanen, Raimo Rautjärvi, Lea Sarkeala

Kämppätoimikunta kokoontui Susikyrössä kesäkuussa. Lisäksi on ollut puhelinkeskusteluja kaksi kertaa.

Susikyrössä järjestettiin talkoot kesäkuussa ja Susi-Kiisalla viikoilla 36 ja 37.

Kaikissa kämpissä tehtiin palo-, turvallisuus- ja rakennustarkastus viranomaisten toimesta. Aloitettiin kämppäkirjan saattaminen ajan tasalle ja suunnitelma sisäpuolisen varustelun parantamiseksi kaikille kämpille.

Kämppäkierroksen aikana toimitettiin opaskyltit kaikille kämpille sekä toimitettiin niihin sekä viranomaisille turvallisuus- ja pelastussuunnitelmat.

Kämppäisäntä laati Akukammin rakentamista varten piirustukset ja tarvikeluettelon.

Nuorisotoimikunta

Paavo Kramsu (pj), Raija Palosaari, Pekka Vuorisalo

Nuorisotoimikunta järjesti lapsi-isovanhempi retkeilyviikonlopun korppien mailla Kurjenrahkan kansallispuistossa Koirasaaren maisemissa toukokuussa. Osallistujia oli vain 7, ja kaikki Turun seudulta. Asiasta pidettiin kaksi puhelinkokousta ja vaihdettiin sähköpostiviestejä. Tapahtumasta oli ilmoitus Tunturilatu-lehdessä, mutta muualta ei oltu tapahtumasta kiinnostuneita.

Retkitoimikunta

Markku Salminen (pj), Kyösti Lamminjoki, Lassi Lindell, Esko Sepponen, Esa Säde

Retkitoimikunta on tiedottanut Tunturilatu-lehdessä retkistä, joihin kaikilla tunturilatulaisilla on ollut mahdollisuus osallistua.

Toimikunta on suunnitellut ja tiedottanut Tunturiladun 60-vuotisjuhlavaelluksen napapiiriltä napapiirille valtakunnan rajoja myötäillen tulevan tapahtuman. Retkitoimikunta on vastannut yhteen retkeilyalueesta tulleeseen kysymykseen.

Saamelaistoimikunta

Ritva Loimio (pj), Liisa Haapalainen, Juhana Häme, Seija Ålander

Toimikunta piti vuoden aikana yhteyttä puhelimitse ja tapaamisin. Tunturilatu-lehteen toimitettiin artikkeleita saamelaisasioista.

Susivaliokunta

Veijo Taavitsainen (pj), Terttu Civil, Pirjo Jauhiainen, Pauli Hulkkonen, Marita Maula, Matti Reittamo

Susivaliokunta piti kaksi kokousta ja kaksi keskustelutilaisuutta susiksi aikoville, hyväksyi neljä outasutta, ylläpiti Susivaliokunnan kuulumiset -palstaa Tunturilatu lehdessä sekä aloitti Susiaiset -06 valmistelut.

Työvaliokunta

Raimo Pahkala (pj), Sirpa Alapuranen, Riitta Gerlin, Marja-Liisa Mäki

Työvaliokunta kokoontui kerran valmistelemaan talousarviota vuodeksi 2006.

60-vuotisjuhlatyöryhmä

Raimo Pahkala (pj), Riitta Gerlin, Markku Salminen, Timo Tulosmaa

Työryhmä piti kaksi kokousta sekä lukuisia keskinäisiä yhteydenottoja sähköpostin ja puhelimen välityksellä. Laadittiin jokamiesoikeusluentoihin luentomateriaali yhteistyössä Suomen Ladun ja ympäristöministeriön kanssa sekä sovittiin 13 paikkakunnalle luentotilaisuudet ja hankittiin niihin luennoitsijat. Aloitettiin juhlaseminaarin ja pääjuhlan valmistelut sekä juhlajulkaisun suunnittelu. Tehtiin avustusanomus ympäristöministeriölle luentomenojen kattamiseksi.

5 Yhdistyksen kokoukset

Kevätkokous pidettiin 5.3. Aittakarin leirikeskuksessa Kauvatsassa kevätpäivien yhteydessä. Kokouksessa oli läsnä 56 jäsentä. Kokouksessa vahvistettiin vuoden 2004 tilinpäätös ja toimintakertomus ja myönnettiin johtokunnalle ja muille tilivelvollisille vastuuvapaus edelliseltä tilikaudelta. Kokouksessa valittiin yhdistyksen iskulauseeksi ”Tunturilatu – erätaitoja ja elämyksiä”.

Syyskokous pidettiin 8.10. Sokos Hotel Kolissa susiaisten yhteydessä. Kokoukseen osallistui 132 jäsentä. Kokouksessa hyväksyttiin vuoden 2006 toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä valittiin yhdistyksen puheenjohtaja ja tilintarkastajat vuodeksi 2006 sekä johtokunnan jäsenet vuosiksi 2006—2007. Kokouksessa käsiteltiin yhdistyksen lippuasiaa.

6 Muut vuotuiset tapahtuma

Kevätpäivät järjestettiin 4.—6.3. Aittakarin leirikeskuksessa Kauvatsassa tunturikerho Geatkin isännöiminä. Hyvin järjestetyille päiville osallistui noin 60 tunturilatulaista.

Kesäpäivät järjestettiin 20.—21.8. Linnansaaren kansallispuistossa Tunturikerho Njealljen isännöiminä. Matkaa kesäpäiville tehtiin tervahöyry Warkaus VII:lla. Päivät onnistuivat erinomaisesti. Päiville osallistui 115 tunturilatulaista.

Susiaisia vietettiin 7.—9.10. Kolin rinteillä tunturikerho Kumpen isännöiminä. Hienosti järjestettyyn tapahtumaan osallistui lähes 140 tunturilatulaista. Outasusiksi vihittiin Pentti Huikuri (23), Pirjo Kukkonen (25), Eila Tiilikainen (26) ja Martti Tiilikainen (27).

7 Huomionosoitukset

Ikäsusiksi nro 96 kutsuttiin Pauli Hulkkonen Ovtsista ja nro 97 Tapani Paavola Logista. Seppo Björkengrenille ja Jorma Alapuraselle myönnettiin susipannu pitkäaikaisesta toiminnasta Tunturiladussa.

Topi Harjanteelle annettiin Tunturiladun standaari merkkipäivän johdosta.

8 Tunturikerhot

Vuoden päättyessä Tunturiladun jäsenrekisterissä oli 15 tunturikerhoa, joiden nimet, toiminta-alueet ja jäsenmäärät olivat seuraavat (suluissa edellisvuoden jäsenmäärät):

Okta Kajaani ympäristöineen 61 (54)

Kuokte Hyvinkää-Riihimäki ympäristöineen 60 (62)

Kolbma Tampere ympäristöineen 282 (265)

Njeallje Pieksämäki-Mikkeli-Varkaus 109 (106)

Vihtta Vaasa ympäristöineen 55 (59)

Kuhtta Helsinki (Vartiokylä-Puotinharju) 10 (9)

Tsietsa Iisalmi-Kuopio ympäristöineen 84 (81)

Kavtsi Helsinki ympäristöineen 577 (569)

Ovtsi Jyväskylä ympäristöineen 167 (159)

Logi Turku (Varsinais-Suomi) 160 (171)

Alppas Hämeenlinna ympäristöineen 35 (31)

Kumpe Pohjois-Karjala 109 (98)

Kuovza Kymenlaakso 38(39)

Geatki Satakunta 48 (47)

Njalla Kittilä, Tunturilappi 48 (48)

Kerhoihin kuulumattomia jäseniä 803 (817)

Yhteensä 2.646 (2.615)

9 Kiinteistöt

Jäsenistön käytössä on neljä kiinteistöä Lapissa: Susikyrö ja Aihki Enontekiöllä, Susi-Talas Inarissa sekä Susi-Kiisa Utsjoella. Susikyrön kiinteistöt kuuluvat alueelle perustettuun yksityistiekuntaan, jonka puheenjohtajana toimi Raimo Pahkala.

Tunturikerhoilla on omia kämppiä: Kavtsilla Kärrikaltio Inkoossa ja Ovtsilla Haristupa Laukaassa.

Logilla on vuokrakämppä Mynämäellä ja Tsietsalla Heinä-Kaltio Siilinjärvellä tapahtumiensa tukikohtina. Kolbmalla on käytössään hirsikota Teiskon Velaatassa.

10 Tiedotus- ja julkaisutoiminta

Tunturilatu-lehti ilmestyi neljä kertaa tabloidikokoisena. Lehden vastaava toimittaja oli Raimo Pahkala ja toimitussihteeri Satu Ojala. Varsinaisen jäsenistön lisäksi lehti lähetettiin 86 (edellisvuonna 87) osoitteeseen, joiden joukossa oli mm. kirjastoja, luontokeskuksia ja rajavartiostoja.

Tunturiladun verkkosivuja pidettiin yllä ja kehitettiin. Kerhojen verkkosivut valmistuivat ja muutama kerho otti omat sivustonsa käyttöön.

Tiedotustoimintaa hoidettiin Tunturilatu- sekä Latu ja Polku -lehtien välityksellä, kerhokirjeillä sekä johtokunnan jäsenten välityksellä. Johtokunnan kokousten pöytäkirjat toimitettiin johtokunnan jäsenten lisäksi tilintarkastajille, jäsensihteerille, taloudenhoitajalle, toimitussihteerille, toimikuntien ja työryhmien puheenjohtajille, kiinteistönhoitajalle, susivaliokunnan puheenjohtajalle sekä kerhoille tiedoksi.

Eri tapahtumista oli kerhojen kotipaikkakuntien paikallislehdissä ja paikallisradioissa juttuja tapahtumista.

11 Koulutus

Tammikuussa järjestettiin Jyväskylässä koulutustilaisuus kerhojen toimihenkilöille. Mukana oli osallistujia 13 kerhosta. Tunturikerhot ovat järjestäneet erilaista retkeilyyn liittyvää kurssitoimintaa.

12 Jäsenyydet

Tunturilatu on Suomen Latu ry:n varsinainen jäsen ja Pidä Lappi Siistinä ry:n yhteisöjäsen.

13 Edustukset

Tunturiladulla oli edustajat Suomen Ladun kesä- ja syysliittokokouksissa. Suomen Ladun valiokuntien ja työryhmien jäseninä oli useita tunturilatulaisia. Raija Palosaari edusti Tunturilatua Ylikyrön Latupoolissa.

14 Talous

Yhdistyksen talous pysyi vakaana vuonna 2005. Varsinaiset tuotot muodostuivat pääasiassa jäsenmaksuista ja kiinteistöjen käyttömaksuista jäsenistöltä sekä jäsenistölle myydyistä tuotteista. Yhdistyksen omistamien Sammon korkorahastojen osuuksien arvo oli tilinpäätöshetkellä 42.161,45 € (hankintahinta 39.937,00 €).

Jäsenmaksujen yhteisperinnässä ovat mukana seuraavat kerhot: Okta, Kuokte, Kolbma, Njeallje, Vihtta, Tsietsa, Kavtsi, Ovtsi, Logi, Alppas, Kumpe ja Njalla.

Johtokunta esittää, että tilikauden tappio 291,83 euroa kirjataan yhdistyksen omaan pääomaan.

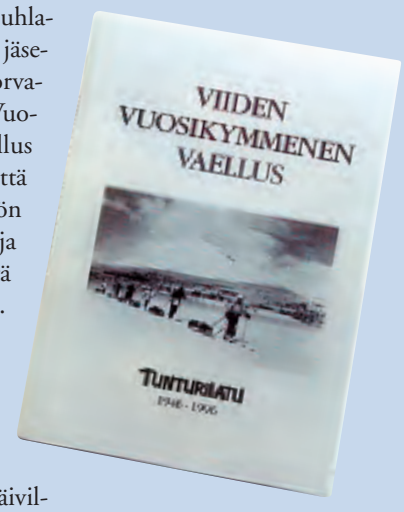
Johtokunta

Näillä euroilla toimittiin viime vuoden aikana

Tase 31. 12. 2005

	31.12.2005	31.12.2004
VASTAAVAA		
PYSYVÄT VASTAAVAT		
Aineettomat hyödykkeet		
Aihki sähköliittymä	1 430,00	1 430,00
Aineelliset hyödykkeet		
Maa- ja vesialueet	38 738,42	38 738,42
Rakennukset ja rakennelmat	39 175,96	40 409,80
Koneet ja kalusto	792,95	728,26
Yht.	78 707,33	79 876,48
VAIHTUVAT VASTAAVAT		
Vaihto-omaisuus		
Tarvikevarasto	7 236,16	7 450,75
Avaimet varasto	11,10	77,70
Huom.osoit./varasto	2 012,58	1 542,87
	9 259,84	9 071,32
Saamiset		
Lyhytaikaiset		
Myyntisaamiset	79,00	255,00
Siirtosaamiset	160,60	4,31
Yht.	239,60	259,31
Rahat ja pankkisaamiset		
Käteiskassa	6,80	23,45
Sampo pankkitili	12 157,92	9 337,70
Sampo korkorahastosijoitus	39 937,00	39 937,00
	52 101,72	49 298,15
VASTAAVAA YHTEENSÄ	141 738,49	139 935,26
VASTATTAVAA		
OMA PÄÄOMA		
Sidottu		
Kärrikaltion rahasto	8 194,49	8 194,49
Haristuvan rahasto	23 988,44	23 988,44
Yht.	32 182,93	32 182,93
Vapaa		
Edellisten tilik.ylijäämä	106 259,73	101 330,83
Tilikauden ylijäämä/ alijäämä	-291,83	4 928,90
Yht.	105 967,90	106 259,73
VIERAS PÄÄOMA		
Lyhytaikainen		
Saadut ennakot	584,00	1 050,00
Ostovelat	2 997,28	436,22
Siirtovelat	6,38	6,38
Yht.	3 587,66	1 492,60
VASTATTAVAA YHTEENSÄ	141 738,49	139 935,26

Onko sinulla arpaonnea?

Tunturiladun juhlavuoden kunniaksi jäsenistölle jaetaan korvauksetta Viiden Vuosikymmenen Vaellus -kirjoja siten, että kerhojen käyttöön annetaan yksi kirja kerhon kymmentä jäsentä kohden. Jokainen kerho saa omalta osaltaan päättää kirjojen jatkokäytöstä. Kirjat jaetaan Kevätpäivillä Vesalassa.

Tämän vuoden aikana liittyvät uudet jäsenet saavat kirjan korvauksetta juhlavuoden kunniaksi.

Tunturiladun jäsenistä lukuisa joukko ei kuulu mihinkään kerhoon pääasiassa pitkien etäisyyksien vuoksi. Tasapuolisuuden vuoksi halutaan myös kerhoihin kuulumattomille jäsenille turvata mahdollisuus saada kirja juhlavuoden kunniaksi. Kirjan saaminen edellyttää aktiivisuutta, sillä kirjan jakelu perustuu arpaonneen. Kerhoihin kuulumattoman jäsenen tulee ilmoittaa halukkuutensa osallistua 40 kirjan arvontaa lähettämällä yhteystietonsa kerhoasiainhoitaja Sirpa Alapuraselle kesäkuun loppuun mennessä. sirpa.alapuranen@luukku.com Arvonta suoritetaan heinäkuussa ja siihen osallistuvat ne jäsenet, jotka ovat ilmoittautuneet Sirpalle.

Johtokunta

Tuloslaskelma vuodelta 2005

	01.01-31.12.2005	Bud2005.	2004
VARSINAINEN TOIMINTA			
KÄMPPÄTOIMINTA			
Susikyrö			
Tuotot			
Käyttötuotot	2 994,75	3 250,00	3 019,90
Tuotot yht.	2 994,75	3 250,00	3 019,90
Kulut			
Verot ja vakuutukset	-559,62	-570,00	-556,59
Puun hankinta		-1 200,00	
Muut kulut	-1 312,30	-1 450,00	-1 123,88
Kulut yht.	-1 871,92	-3 220,00	-1 680,47
Susikyrö yht.	**1 122,83**	**30,00**	**1 339,43**
Susi-Talas			
Tuotot			
Käyttötuotot	1 012,00	980,00	978,90
Tuotot yht.	1 012,00	980,00	978,90
Kulut			
Verot ja vakuutukset	-392,99	-410,00	-390,33
Muut kulut	-417,03	-750,00	-283,71
Kulut yht.	-810,02	-1 160,00	-674,04
Susi-Talas yht.	**201,98**	**-180,00**	**304,86**
Susi-Kiisa			
Tuotot			
Käyttötuotot	917,90	890,00	678,80
Tuotot yht.	917,90	890,00	678,80
Kulut			
Verot ja vakuutukset	-434,51	-460,00	-430,85
Puun hankinta			-155,00
Muut kulut	-1 564,57	-700,00	-377,70
Kulut yht.	-1 999,08	-1 160,00	-963,55
Susi-Kiisa yht.	**-1 081,18**	**-270,00**	**-284,75**
Aihki			
Tuotot			
Käyttötuotot	1 665,00	1 200,00	1 055,00
Tuotot yht.	1 665,00	1 200,00	1 055,00
Kulut			
Verot ja vakuutukset	-52,26	-120,00	-52,30
Muut kulut	-1 572,57	-1 500,00	-1 466,94
Kulut yht.	-1 624,83	-1 620,00	-1 519,24
Aihki yht.	**40,17**	**-420,00**	**-464,24**
KÄMPPÄTOIMINTA	**283,80**	**-840,00**	**895,30**
VÄLITYS- JA MYYNTITOIMINTA			
Tuotot			
Tarvikevälitys	862,14	550,00	523,90
Avaimet	1 800,00	1 400,00	1 700,00
Juhlakirja	220,00	400,00	376,56
Tuotot yht.	2 882,14	2 350,00	2 600,46
Kulut			
Tarvikevälitys	-666,68	-500,00	-473,40
Avaimet	-66,60		-55,50
Juhlakirja	-2 327,50		-152,54
Muut kulut		-50,00	
Kulut yht.	-3 060,78	-550,00	-681,44
VÄLITYS- JA MYYNTITOIMINTA	**-178,64**	**1 800,00**	**1 919,02**
KOKOONTUMISET JA KOKOUKSET			
Kulut			
Kevät- ja kesäpäivät	-340,00	-340,00	-340,00
Susiaiset	-230,00	-230,00	-230,00
Vuosikokoukset	-739,43	-980,00	-661,16
Johtokunta	-1 795,35	-2 200,00	-3 015,75
Toimikunnat	-624,75	-1 000,00	-937,82
Muut kulut		-300,00	-36,40
Kulut yht.	-3 729,53	-5 050,00	-5 221,13
KOK. JA KOKOONT. YHT.	**-3 729,53**	**-5 050,00**	**-5 221,13**
TUNTURILATU-LEHTI			
Tuotot			
Ilmoitukset	328,00	100,00	232,00
Tuotot yht.	328,00	100,00	232,00
Kulut			
Painatus	-7 600,00	-8 580,00	-7 708,00
Postitus	-4 631,31	-4 720,00	-4 463,38
Muut kulut	-0,90	-100,00	
Kulut yht.	12 232,21	-13 400,00	-12 171,38
TUNTURILATU-LEHTI	**-11 904,21**	**-13 300,00**	**-11 939,38**
KOULUTUSTOIMINTA			
Kulut			
Koulutustoiminta	-2 198,27	-1 850,00	
Toimikunnat		-750,00	
Kulut yht.	-2 198,27	-2 600,00	
KOULUTUS-TOIMINTA	**-2 198,27**	**-2 600,00**	
MUU VARSINAINEN TOIMINTA			
Tuotot	100,00		10,78
Kulut			
Toimistokulut		-220,00	-34,00
Painatus, kopiointi	-561,40	-1 450,00	-854,00
Posti- ja puh.kulut	-628,15	-950,00	-499,45
Pankkikulut	-233,30	-280,00	-239,39
Jäsenasioiden h.	-3 285,57	-4 550,00	-3 320,83
Huomionosoitukset	-557,49	-1 050,00	-434,01
60-vuotisjuhlavuosi	-278,55	-1 100,00	
Muut kulut	-3 508,75	-950,00	-1 284,56
Kulut yht.	-9 053,21	-10 550,00	-6 666,24
MUU VARSINAINEN TOIMINTA	**-8 953,21**	**-10 550,00**	**-6 655,46**
VARS.TOIM.TUOTTO/ KULUJ.	**-26 680,06**	**-30 540,00**	**-21 001,65**
SIJOITUKSET			
Korkotuotot	19,08		4,31
SIJOITUKSET YHT.	19,08		4,31
VARAINHANKINTA			
Tuotot			
Jäsenmaksut	49 022,90	48 700,00	48 865,00
Muut tuotot			120,00
Tuotot yht.	49 022,90	48 700,00	48 985,00
Kulut			
Jäsenmaksut SL:lle	-21 105,60	-20 650,00	-21 389,00
Muut jäsenmaksut	-50,00	-50,00	-50,00
Kulut yht.	-21 155,60	-20 700,00	-21 439,00
VARAINHANKINTA YHT.	**27 867,30**	**28 000,00**	**27 546,00**
OMATOIM. TUOTTO/ KULUJÄÄMÄ	1 206,32		6 548,66
POISTOT	-1 498,15	-2 540,00	-1 619,76
TILIKAUDEN TAPPIO/ VOITTO	**-291,83**	**- 2 540,00**	**4 928,90**

Ladut kuntoon Ylikyrössä

Ylikyrön latupooli on saamassa EU-rahoitusta latukoneeseen ja latupohjien kunnostamiseen n. 150.000 €. Suurin osa tästä menee latukoneen hankkimiseen. Loppu rahoitus käytetään latupohjien kunnostamiseen, siltojen ja laavujen tekemiseen. Omarahoitus on koko hankeesta noin 25 prosenttia. Omarahoitusta voimme korvata talkootoiminnalla. Tulevan kesän aikana on tarkoitus pitää kolme talkooviikkoa, jonka lisäksi halukkaat voivat osallistua talkoisiin myös muina aikoina. Saation Ossi toimii työnjohtajana ja hän voi olla näyttämässä sopivia kohteita.

Talkooviikot on suunniteltu heinäkuun viimeiseksi ja elokuun ensimmäiseksi viikoksi sekä syyskuun ensimmäinen viikko.

Talkootyöstä korvataan noin 8 euroa tunnilta henkilölle, joten isolla porukalla omarahoitus osuus saadaan pienenemään huomattavasti.

Syksyllä toiveena on, että meillä on kunnon latupohjat ja uusi latukone, jonka jälkeen on hyvä hiihdellä kunnon laduilla Susikyrön maisemissa.

Lisätietoja latutalkoista saat Raija, Raiski, Palosaarelta p. 040-5952625.

Aihkin kuulumisia

Varausmökki Aihki oli viime vuonna hyvin suosittu ja käyttäjiltä saatu palaute on ollut yksinomaan myönteistä. Yöpymisvuorokausia oli 111 kpl. Varauksista suosituin aika oli kevättalvi ja kevät. Myös ruska-aika ja sydäntalvi ovat olleet varaajien suosiossa.

Tänä vuonna Aihki oli yhtäjaksoisesti käytössä maaliskuun alusta vappuviikolle saakka.

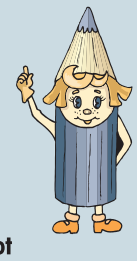
Kesäkuussa on varattu kaksi viikkoa, elokuussa yksi viikko ja syyskuussa kaksi viikkoa.

Hilla-aikana ja kaamosaikana samoin kuin joulun aikoihin Aihki on toistaiseksi varaamatta. Nopein varaaja voi saada mieleisensä viikon.

Vuonna 2007 on varattu koko huhtikuu ja maaliskuussa yksi viikko.

Vuorokausimaksu koko mökistä on 15 euroa. Varauksia ottaa vastaan Raimo Pahkala.

TOIMINTA-MUISTIO

VUOSI 2006

17.-24.6.	• Tunturilatulaisten viikko Susi-Talaksella
24.7.-5.8.	• Akukammin rakennustalkoot
29.7.-5.8.	• Tunturilatulaisten viikko Susi-Kiisalla
18.-20.8.	• Kesäpäivät Vihttan järjestäminä, Kaukaluodon leirikeskuksessa
9.9.-16.9.	• Tsietsan kerhoviikko Susi-Talaksella
11.-16.9.	• Susikyrö- ja Susiaistalkoot
15.-17.9.	• Susiaiset Susikyrössä
17.-23.9.	• Kumpen kerhoviikko Susikyrössä
11.11.	• Syyskokous ja 60-vuotisjuhla Kolbman järjestäminä Tamperella

Vuosi 2007

16. - 18.3.	• Kevätpäivät Nurmijärven Kiljavanrannassa Kavtsin järjestäminä.
31.3.-7.4.	• Login kerhoviikko Susi-Kiisalla • Syyskokous ja Susiaiset Geatkin järjetäminä

Erätaitoja ja elämyksiä - Tunturilatu ry

TUNTURILADUN 60 - VUOTIS JUHLAVAELLUS

KOLME OSUUTTA VAPAANA KETKÄ OTTAVAT HOITAAKSEEN!!!

Osuusluettelossa näet jo varatut osuudet.
Eli kerhot ja retkiporukat miettimään ketkä ottavat vapaat osuudet, näin saataisiin koko juhlavaellus kuljettua.

Osuusluetteloon on laitettu yhdyshenkilön nimi ja puhelinnumero, jos olet halukas osallistumaan jollekin osuudelle ota yhteys yhdyshenkilöön.

Muistathan ilmoittaa ottamasi osuus Markulle.

Retkitoimikunnan ajatuksena on, että kerhot ja eri retkiryhmät ottavat hoitaakseen Tunturiladun 60- vuotis juhlavaellukseen osallistumisen niin, että jokainen osuus tulee kuljettua. Reitit Napapiiriltä itärajalla ja viimeinen osuus päättyy Napapiirille länsirajalla. Osuudet myötäilevät Suomen rajoja napapiiriltä – napapiirille.

- Tämänhetkinen tieto juhlavaelluksesta. Näiden tietojen mukaisesti lähdetään liikkeelle.
- Juhlavaelluksen osuudet voi suorittaa 1.6.-15.11.2005 välisenä aikana vaellusryhmän valitsemana aikana, jalan, meloen, pyöräillen ai näiden yhdistelmänä.
- Samalle osuudelle voi ilmoittautua useampikin ”vaellusryhmä”, kuitenkin vapaat osuudet täytetään ensin.
- Vaellusryhmät suunnittelevat tarkemmin ohjereitin pohjalta reittinsä, hankkivat kuljetuksensa, välineistön jne.
- Huomioikaa myös osuudessanne suunnittelussa susiarvojen suoritus mahdollisuus!!!
- Osuuksille tulee ilmoittautua.

Mikä ryhmä, mille osuudelle ja suoritusajankohta.

Ilmoittautumiset osoitteella: Markku Salminen, Vuoritie 24, 04400 Järvenpää, puh.koti (09) 291 9916, matkapuh. 040 548 4600
sähköposti: markku.a.salminen@netti.fi

- **Tehdään juhlavaelluksesta Tunturilatulaisten yhteinen vaellus!!!**

Tunturiladun 60 -vuotis juhlavaelluksen 2006 osuudet. Luettelossa oleva määritelmä osuuksista on ohjeellinen. Vaellusryhmä voi itse soveltaa tarkemmin reitin kulkua toteuttaessaan osuutta. Ensimmäisen osuuden lähtöpiste on Napapiirillä itärajalla ja viimeinen osuus päättyy Napapiirille länsirajalla. Osuudet myötäilevät Suomen rajoja napapiiriltä - napapiirille.

Nro	Ohjeellinen reitti	Matka	Kulkutapa	Kerho	Milloin	
1.	Hautajärvi – Selkälä – Onkamo – Aatsinki – Kelloselkä	n. 100 km	vaellus			
2.	Kelloselkä – Kotala – tietä Särkelään – UKK-reittiä Naruskajärvelle	n. 100 km	vaellus	Kuokte	**21.-26.8.06**	Matti Häppölä 050 490 3897
3.	Naruskajärvi UKK-reittiä Tulppioon – Kärekeojan kämppä – Naltiotunturi Vieriharju (käynti Korvatunturin muruskassa n. 22 km) – Kemihaaran (rajavartioasema) eräkeskus	n. 116 km	vaellus	Kumpe	**21.-29.7.06**	Pentti Huikuri 040 763 2276
4.	Vieriharju – Manto-oja – Peuraselkä – Tahvontupa – Vongoiva – Anterinjoki -Anteri – Raja-Jooseppi	n. 80 km	vaellus	Ovtsi	**12.-23.6.06**	Tommi Avikainen 0500 546 126
5.	Raja-Jooseppi – Vuoksiselkä – Korppivaara – Susi Talas – Kontojärvi – Nellim	n. 80 km	vaellus			
6.	Nellim – Muotkavaara (kolmen valtakunnan raja) – Suolistaipale – Sevettijärvi		melonta	Kolbma /vaellus	**10.-19.6.06**	Sakari Karri 040 542 9918
7.	Sevettijärvi – Nuorgam	n. 90 km	vaellus	Vihta	**Viikko 37**	Tapani Rajala 050 330 8045
8.	Nuorgam – Utsjoki – Karikasniemi – Angeli	n. 242 km	pyöräily	Logi	**9.-18.6.06**	Marja Iven 040 541 8757
9.	Angeli – Utsjoki	n. 180 km	melonta	Ovtsi	**13.-17.7.06**	Tuula Granroth 040 735 4418
10.	Angeli – Stuorravoggi – Tupalaki – Pohtajärvi – Hietajärvi	n. 70 km	vaellus	Geatki	**1.-10.9.09**	Satu Ojala 050 523 4844
11.	Hietajärvi –Ahvenjärvi – Rautuoaivi – Valkamapää – Jauristunturi Termisvaara – Näkkälä – Palojärvi	n. 100 km	vaellus	Okta	**6.-13.9.06**	Raimo Pahkala 040 839 6638
12.	Palojärvi – Salpasjärvi – Kielitunturi – Puussasvaara – Munnikurkkio – Luossaselkä Lätäsenon varteen – polkua Markkinaan	n. 100 km	vaellus	Kavtsi	**viikko 37**	Panu Loisa 0400 708 243
13.	Kalkkoaivi – Hirvasvuopio – Munnikurkkio – Puittisjoki – Saarikoski	n. 90 km	vaellus	Kuovtsa	**20.8.-**	Veijo Taavitsainen (05) 281249
14.	Kilpisjärvi – Saarijärvi – Meekojärvi – Pitsusjärvi – Halti – Vuomakasjärvi- Luossujärvi – Kuonnarjohka – Kilpisjärvi	n. 100km	vaellus	Tsietsa	**Viikko 30**	Urpo Häkkinen 050 565 9839
15.	Kilpisjärvi – Pitsusjärvi – Somasjärvi – Poroeno kahlaamo – Raittijärvi – Saarikoski	n. 115 km	vaellus			
16.	Kilpisjärvi raja – Juoksenki Napapiiri	n. 245 km	pyöräily	Esa Säde /Ovtsi	**8.9 -**	Markku Salminen 040 548 4600
17.	Kilpisjärvi – Kolmenvaltakunnanraja – rajajokea alaspäin			melonta		

TUNTURILATU RY retkitoimikunta

5.-13.08.2006 Melontavaellus Lohja - Hanko
5.-13.08.2006 Melontaviikko Lohja - Hanko

Kuva Jaana Lappalainen

Suomi päästä päähän -tapahtuma on kruunua vaille valmis. Tapahtuma on tähän asti liikuttanut noin 70 eri henkilöä ja löytyypä porukasta useita sellaisiakin konkareita, jotka ovat vaeltaneet tähänastisista vaelluksista kaikki. Mutta kaikki hyvä loppuu aikanaan ja jo nyt hieman haikein mielin päätämme Ulla Saran ideasta alkaneen kolmen vuoden projektin melomalla Lohjalta Hankoon. Aloitamme melontaurakan Lohjalta lauantaiaamuna 5.8. Alustava saapuminen Hankoon on sunnuntaina 13.8. Tarkemman suunnittelun yhteydessä retken päättämispäivä saattaa vielä aikaistua. Melontaosuudella liikumme järvellä, joella ja merellä, joten parhaiten vaellukselle soveltuu kajakkikalusto. Avokanootillakin matkaan voi lähteä, mikäli kalustoon kuuluu aukkopeite. Matkalla on myös maataipaleita, joten kanoottikärryt ovat erittäin suositeltavat. Retkipalaveri järjestetään maanantaina 24.7. Mauloilla (Hippiäistie 6). Sitovat ilmoittautumiset (24.7. retkipalaveriin mennessä) **Tarja Parikka**, 0400 403 887 (viikolla 28 Tarja on pyöräretkellä ja ei tavoitettavissa). Tiedustelut **Esa Tervonen**, 040 733 5162 tai esa.tervonen@eads.com.

Kavtsin kaamosvaellus 17.-26.11.2006

Vaellusalue: Kilpisjärven seutu

Matkustaminen: Lähtö Helsingistä junalla perjantai-iltana 17.11. ja lauantaina linja-autolla Kilpisjärvelle. Paluu lauantaina 25.11. linja-autolla Rovaniemelle ja edelleen junalla Helsinkiin, jossa olemme sunnuntaiaamuna 26.11.

Toteutus: Kokoontumisaika ja -paikka Kilpisjärvellä 18.11. tarkennetaan myöhemmin. Pakataan ahkiot ja toimitetaan saunavarustus läheiseen majapaikkaan, jossa myös paluusauna, ruokailu ym.
Tuloiltana lähdemme maastoon ja majoitumme Tsahkaljärvelle.
Vaelluksen aikana majoitumme lämmitettäviin telttoihin. Vaellus suoritetaan jalkaisin tai lumikengillä suksisauvojen kanssa. Päivittäiset kulkemiset pyritään rajoittamaan valoisaan aikaan.
Varusteitten hankinnassa/lainaamisessa annetaan virka-apua.

Ilmoittautuminen Kyösti Lamminjoelle 01.10.2006 mennessä osoite Graniittitie 15 A 21, 00710 Helsinki, puh. 040 594 3297, sähköp. kyosti.lamminjoki@pp.inet.fi

Tunturikerho Kolbma järjestää:

KAIKILLE AVOIN ERÄRETKEILYN PERUSKURSSI

Opi eräretkeilyn perusteet turvallisessa ympäristössä. Kurssilla käydään läpi mm. varusteet, retkiruoat, suunnistus, turvakysymykset, sekä tietysti retken toteuttaminen.

23.-24.9.2006 Teoriaosa Kangasalan Matalajärvellä.
Teoriaosan hinta on 50 € Tunturiladun jäseniltä ja muilta 65 €. Sis. Majoituksen eräkämpässä, ruokailun, opetuksen ja kurssimateriaalin.

7. - 8.10.2006 Maasto-osa
Maasto-osa toteutetaan myöhemmin ilmoitettavassa paikassa Pirkanmaan ympäristössä.
Retkellä harjoitellaan opittuja taitoja käytännössä omin varustein ja eväin.

Lisätiedot ja ilmoittautumiset:
Pete Mäkelä 040 771 8581
pete.makela@surfeu.fi

TUNTURILATU RY 60 VUOTTA

Scandic Hotelli Rosendahl Tampere

Torstai-perjantai 9.-10.11.2006
Poluista reiteiksi-seminaari
Suomen Latu ry

Lauantai 11.11.2006
Jokamiehen oikeudet-seminaari

Kotiruokalounas

Tunturilatu ry:n lipun naulaus ja vihkiminen
Tunturilatu ry:n 60-vuotisjuhlakokous

Onnittelujen vastaanotto

Iltajuhla
Wimme Saari
Kolbma-trio
Tervehdykset
Pertti Keihäs orkestereineen.
Pukeutumissuositus: Tumma puku, kansallispuku

Valokuvanäyttely juhlavuoden tapahtumista

Sunnuntai 12.11.2006
Aamuhartaus Messukylän kirkossa
Pastori Lari Junkkari
Wimme Saari

Varaukset ja maksaminen:
Suomen Ladun Poluista reiteiksi - seminaariin ilmoittautuminen suoraan Suomen Ladulle.

Tunturiladun **Jokamiehen oikeudet – seminaari ja lounas:**
Seminaariohjelma ja lounas, hinta 15 €/henkilö. Ilmoittautuminen 6.10.06 mennessä Sirkka-Liisa Vuorelle, maksetaan ravintolaan.

Iltajuhla (illalliskortti ilman majoitusta):
Iltajuhlaohjelma ja buffet-illallinen, hinta 30 €/henkilö. Ilmoittautuminen 20.10.06 mennessä Sirkka-Liisa Vuorelle.

Iltajuhlapaketti (illalliskortti + majoitus):
Illalliskortti sekä majoitus 1 hh tai 2 hh, hinnat 1 hh 108 €/henkilö, 2 hh 69 €/henkilö. **Iltajuhlapaketin jokainen varaa ja maksaa hotelliin itse**.

Yhteystiedot:
Sirkka-Liisa Vuori, sirkkaliisa.vuori@kolumbus.fi tai GSM 050 541 0482.

Maksut:
Viimeistään em. päivinä Tunturikerho Kolbman PANKKITILILLE Sampo 800010-70084661. Viestikenttään maksajan nimi ja maksun aihe eriteltynä.

KAUPPA AVOINNA

Kaikki hyvät jäsenet ottakaa yhteyttä TL:n myyntiartikkeleiden tilausasioissa puh. (03) 675 9061 ilt. ja viikonl. tai osoitteella Torikatu 10 A 6, 13100 Hämeenlinna. Toimitus tapahtuu postitse tai sopimuksen mukaisesti. Toimituskulut lisätään laskuun. Tavaraa annetaan myös myyntitiliin.

Myyntiartikkeli	á €-hinta	Viitenro
Jäsenmerkki	1,70	123
Pinssi	1,70	136
Postikortit=kämpät 3 eril.	0,20	123
Eräretkeilyn perusteet	11,80	152
Balggis-polku	1,70	165
Susimerkki	5,00	123
Susimerkki nauhalla (susimerkit vain susille)	6,80	123
Kämppien avain	100,-	107
Jäsentarrat		123
-isompi (172x54 mm)	1,30 /kpl	
-pienempi (42x17 mm)	2,00/kpl/12 kpl liuska	
50-vuotishistoria -teos	15,00	220
Porannahkainen kahvipussi 60-vuoden juhlaesine	30,00	204

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi (2) vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avainanomus on tehtävä TL:n johtokunnalle. Toimitus tapahtuu postiennakkona, karttojen, kämppäkorttien, käyttö- ja järjestyssääntöjen kera. Anomuskaavakkeita saa allekirjoittaneelta ja sihteeri Riitta Gerliniltä.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on Sampo 800015-135331 ja tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut, myös uusien jäsenien jäsenmaksut tarpeellisin tiedoin (mm. osoite välttämätön) paitsi ns. ”vanhat jäsenet” maksavat aina jäsenmaksunsa Sammon jäsenmaksujen keräilytilille/TL, joka on jäsenmaksukortissa viitenumeroineen. Uudet jäsenet eivät voi maksaa tälle tilille.

KÄMPPIEN=KIINTEISTÖJEN KÄYTTÖMAKSUT

Näitä maksuja suorittaessa on toivottavaa käyttää kämppien viitenumeroita. Tällöin ei tarvitse laittaa muita merkintöjä esim. kämpän nimeä. Viitteellinen maksusuoritus on paljon halvempi pankkikuluilta ja näin säästö on vuodessa huomattava pankkikuluissa. Kämpillä on edelleen rahalippaat, joihin voi myös suorittaa Tunturiladun yleisen kokouksen päättämän minimimaksun 4 €/vrk/hlö.

Aihkin kämppämaksu on 15 €/pv/koko kämppä. Viitenumero 806. Kämpän varaus tehtävä Raimo Pahkalalle, jolta saa avaimen. Yhteystiedot löytyvät puheenjohtajan tiedoista.

Kämppien viitenumerot ovat: Susikyrö 505, Susi-Talas 602, Susi-Kiisa 709.

Yhteydenottoja odotellen !

Aurinkoista ja liikunnallista kesää! Marja-Liisa Mäki

MYYDÄÄN

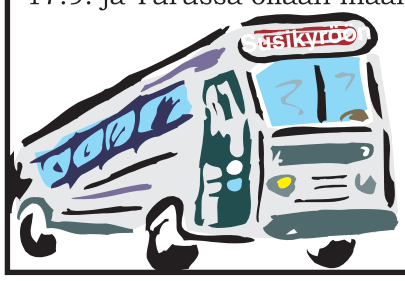
ERÄKÄMPPÄ
Sodankylässä, Raudanjokivarressa. Erillinen WC- ja sauna-rakennus. Luostolle 20 km, Sodankylään 30 km, Rovaniemelle 100 km. Mökin koko 20 m² + parvi 9 m² + terassi 5 m². Kämpässä Rame-keittiöhella ja tiskialtaat joista poisto ulos. Pellopuun hirsimökki rak. v. 1991. Tielle 300 m, joki välissä. Ympärillä metsää. Hp 11200 €. Ota yhteyttä Ilkka Toivola miel. puh. 040 028 6704 (tai ilkka.toivola@hotmail.com).

Löydät meidät myös netistä:

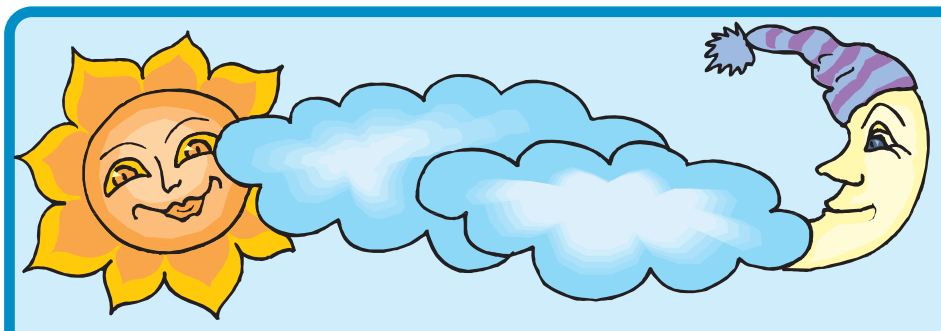
www.
tunturilatu.fi
www.
kerhot.
tunturilatu.fi

Login bussilla pääsee ruskaviikolle ja susiaisiin! Lähde mukaan!

Lähdetään bussilla viikoksi 37 retkeilemään, talkoilemaan ja juhlasusiaisiin Susikyröön. Bussi lähtee Turusta perjantaina 8.9. klo 18 ja ajaa pohjoiseen sellaista reittiä, että halukkaat pääsevät mukaan matkan varreltakin.
Paluumatkalle lähdetään kun susiaiset ovat päättyneet sunnuntaina 17.9. ja Turussa ollaan maanantaina aikaisin aamulla.

Hinta on Turusta n. 120 e (riippuu matkalaisten määrästä) ja matkan varrelta halvempi.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset
Paavo Kramsu puh. 040 7062764,
paavo.kramsu@luukku.com
Maksu Login tilille 220518-41730
viite 673.

TUNTURILADUN KESÄPÄIVÄT 18.-20.8.2006

järjestetään merellisissä maisemissa Vähänkyrön seurakunnan leirikeskuksessa Mustasaaren Köklotissa (Kaukaluoto) Köklotintie 1863 B.

Ohjelma

Pe 18.8. klo	18.00	alkaen saapuminen ja majoittuminen
La 19.8. klo	8.00 -	ilmoittautuminen
	8.00-9.30	aamiainen
	9.00-19.00	luontopolku
	10.30	kesäpäivien avaus ja tulokahvit pikkusuolaisen kera
	12.00-13.30	Tunturilatu tänään - huomenna. Työryhmäkeskustelu yhdistyksemme tulevaisuuden toiminnasta.
	13.30	ulkoilua
	15.00-17.00	miesten sauna
	16.00-17.30	päivällinen
	17.00-19.00	naisten sauna
	19.30	illanvietto
Su 20.8. klo	8.00-9.00	aamiainen
	9.30	aamuhartaus
	10.00	luontopedagogi Vesa Heinosen esitys: Merenkurkku - Unescon tuleva maailmanperintökohde?
	11.00	luontopolun purku
	12.00	lounas
	13.00	lipunlasku ja kesäpäivien päätös

Osallistumismaksu 8 € sisältää ulkomajoituksen omissa majoitteissa, saunan ja tulokahvit. Sisämajoitus10 €/hlö/yö 4-6 hengen huoneissa (aamiainen ei sis.), makuupussi tai omat lakanat mukaan.

Ruokailuhinnat:
- aamiainen 6,50 €
- lauantain päivällinen 8,00 €
- sunnuntain lounas 6,50 €

Myytävänä on lisäksi kahvia, pikkupurtavaa ja makkaraa.
Ajo-ohje: Vaasasta Raippaluodon suuntaan (tie 724) 15 km, jossa sillan pielessä on Köklot 14 -viitta oikealle. Ajetaan Köklotintietä 17,5 km ja käännytään vasemmalle Vähänkyrön seurakunnan leirikeskukseen.

Kyyti tarvitseville järjestyy Vaasan rautatie-, linja-auto- ja lentoasemalta. Ilmoittautumiset, majoitus ja ruokailuvaraukset (ilm.erikoisruokavaliot) 11.8. mennessä: Marjut Nummela 040 5878 183 tai marjut.nummela@netikka.fi ja Kaija Mariapori 050 5240 850.

Lämpimästi tervetuloa Suomen aurinkoisimpaan kaupunkiin
Tunturikerho Vihtta

9.-16.9.2006 Kavtsin ruskavaellus Tarvantovaaran erämaassa

Tunturiladun 60-vuotisjuhlavaelluksen 12. osuus Palojärvi - Markkina

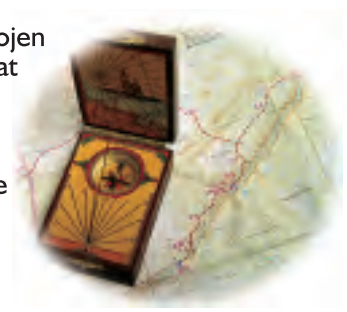
Kavtsin ruskavaellus järjestetään osana Tunturiladun 60-vuotisjuhlavaellusta. Mukaan ovat tervetulleita sekä kavtsilaiset että muiden tunturikerhojen jäsenet. Vaellus alkaa Palojärveltä ja päättyy joko Markkinaan tai Karesuvantoon. Vaelluksen jälkeen siirrytään autokyydillä Susikyröön susiaisiin. Suunniteltu reitti kulkee Norjan rajan tuntumassa pääosin tuntureita ja harjanteita pitkin, mikä tarjoaa hienot näköalat ympärillä levittäytyvään maastoon. Majoittuminen tapahtuu omissa teltoissa. Tavarat ja eväät kannetaan rinkoissa. Matkaa kertyy noin 100 km ja maasto voi olla paikoin vaikeakulkuista sisältäen jokien ylityksiä. Matkat järjestetään juna-bussilla ja taksilla omakustannushintaan.
Lähtö Helsingistä pe 8.9. ja paluu ma 18.9.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset: Panu Loisa, 050 585 9947, panu.loisa@surfeu.fi.

RETKIMUISTIO VUONNA 2006

Retkitoimikunta on koonnut listan niistä eri kerhojen suunnittelemista retkistä ja vaelluksista, joihin ovat tervetulleita kaikki tunturilatulaiset riippumatta siitä, ovatko he kerhojen jäseniä vai ei. Tapahtumien yhteyshenkilöt, jotka antavat lisätietoja on ilmoitettu tässä muistiossa tai saatte ne selville soittamalla kerhojen sihteereille, joiden puhelinnumerot ovat kerhopalstalla tässä lehdessä.

Kesäkuu

12. – 23.6.06 Vaellus, joka on osuus TL:n 60-vuotisjuhlavaellusta Ovtsi
Vieriharju – Manto-oja – Peuraselkä – Tahvontupa – Vongoiva – Anterinjoki – Anteri – Raja – Jooseppi
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Tommi Avikainen 0500 546 126

Heinäkuu

13. – 19.7.06 Melontavaellus, joka on osuus TL:n 60-vuotisjuhlavaellusta Ovtsi
Tenojoki, reitillä Angeli - Utsjoki
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Tuula Granroth 040 735 4418 tai tuula.granroth@jklmlk.fi

21. – 28.7.06 Aikuinen – lapsi vaellus Käsivarressa Geatki
Reittiajatuksena on kulkea Kilpisjärveltä Haltin reittiä mukaillen. Päivätaipaleet on mitoitettu lapsille sopivaksi. Kalastusta, huiputusta, jäämeressä uintia jne.
Retki soveltuu vaelluksesta ja luonnosta kiinnostuneille, jotka eivät halua vielä yksin lähteä erämaille.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Pekka Vuorisalo 040 570 1426 tai pekka.vuorisalo@kankaanpaa.fi

Elokuu

28.7. –6.8.06 Naisten vaellus Enontekiöön Pöyrisjärvelle Geatki
Naisten vaellukset on tarkoitettu kaikenikäisille ja kaikenkuntoisille naisille, jotka jaksavat kulkea hakemassa elämyksiä Lapin maisemista. Tukikohtana on Pöyrisjärven kämppä, josta tehdään päivävaelluksia, mutta yöpyminen myös teltoissa.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Satu Ojala (02) 566 654 tai 050 523 4844. **Sitovat ilmoittautumiset** kesäkuun loppuun mennessä.

Syyskuu

1. – 10.9.06 Vaellus, joka on osuus TL:n 60-vuotisjuhlavaellusta Geatki
Angeli – Hietajärvi. Pituutta n. 70 km ja yöpymiset teltoissa. **Tiedustelut ja ilmoittautumiset**
Satu Ojala (02) 566 654 tai 050 523 4844.
Sitovat ilmoittautumiset heinäkuun loppuun mennessä.

6 – 13.9.06 Vaellus, joka on osuus TL:n 60-vuotisjuhlavaellusta Okta
Hietajärvi – Ahvenjärvi – Jauristunturi - Pöyrisjärvi – Näkkälä – Palojärvi. Kokoontuminen Susikyrössä.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Raimo Pahkala (08) 637 009.

Monet kerhot menevät tunturiviikoilleen omilla linja-autokuljetuksilla. Kysy kyytimahdollisuutta, jos olet menossa samaan suuntaan ja samaan aikaan, se on kaikille edullista.

Ilmoittakaa kerhot retkiä, vaelluksia, melontaa, pyöräilyä jne. retkimuistioon, sillä joku tunturilatulainen voisi haluta mukaan kaverin puuttuessa, mielenkiintoisen kohteen takia, edullisemman kustannuksen takia jne.

Seuraavan retkimuistion aineisto 4.8.2006 mennessä osoitteella:

Markku Salminen
Vuoritie 24, 04400 Järvenpää
puh. koti (09) 2919916, matkap. 040 548 4600
sähköposti: markku.a.salminen@ netti.fi

Retkitoimikunta

Tunturiladun kämpät esittelyssä

Toisena valmistunut Susi-Talas

Susi-Talaksen löydät Gt-kartta, ruutu T-37/38 tai ulkoilukartta ”Inarijärvi” 1:100 000. Ivalosta n. 30 km Nellimin tieltä eroaa oikealle metsätie (Kontojärvi), jota n. 12 km Talasjärven pohjoipohjukkaan, jossa pieni pysäköintialue tien oikealla reunalla. Tien vasemmalla reunalla on Susi-Talaksen viitta. Tästä alkaa polku Talasjärven lompoloiden pohjoisrannalla olevalle Susi-Talakselle.

Susi-Talaksen palsta (7,74 ha), joka sijaitsee Inarin kunnan Paatsjoen kylässä Tsarmitunturin koilispuolella, on ostettu vuonna 1974 Paadarin perikunnalta. Tunturikerho Njealljen jäsenet purkivat Pieksämäeltä ostetun vanhan hirsirakennuksen ja kuljettivat sen Tsarmijärven rantaan. Viimeisillä lumilla kuljetettiin hirret palstalle ja rakennettiin kämppä – silloinen Susi-Pesä, joka vuonna 1976 sai nimekseen Susi-Talas. Kesällä 1976 rakennettiin Susi-Talaksen sauna – hirret oli aiemmin talvella kaadettu ja kuljettu palstalle.

Susi-Talakselle vie polku - matkaa kämpälle on n. 3 km Susi-Talasopasteelta tien varresta. Matkan tekoa voi helpottaa kesäaikana Paadarin rannassa olevalla Tunturiladun veneellä. johon käy kämppiemme avain. Polku on helppokulkuinen ja myös helppo löytää.

Kämppä on kaksikerroksinen – alakerrassa tupa ja yläkerrassa patjat ja tyynyt siskonpetimajoitusta varten. Muistathan ottaa mukaan lakanan ja tyynyliinan, kuten kaikilla muillekin kämpillemme, vaikka nukutkin makuupussissa – kämppävarustukseen kuuluu patjat ja tyynyt.

Kämpällä on normaalit eräkämpän varusteet kamina ja kaasuliesi ruoanvalmistusta ja lämmitystä varten sekä vaatimattomat ruoanvalmistusastiat. Kamina on tehokas, joten vilusempikin tarkenee yläkerrassa nukkua.

Pihapiirissä on keittokatos samantapainen, kun Susi-Kyrössä – toimiva mukava paikka valmistaa ruokaa yhdessä ja hoitaa samalla ”tunrilatuhenkeä” toisten tunturilatulaisten kanssa kaunista järvimaisemaa ihaillen. Ruoanvalmistus kannattaa tehdä aina sään niin salliessa keittokatoksessa, koska yläkerran ”nukkumatila” nielee lämmön ja ruoan hajut tehokkaasti talteen! Hella lämpiää tehokkaasti risuilla, joita löytyy kämpän ympäristöstä – sen totesimme viime kesän kämppäkierroksella ja samalla säästyy hankalasti sinne kuljettavaa kaasua.

Rannasta aivan kämpän läheisyydestä löytyy myös saunarakennus, jonka saunakamarissa on tilaa myös majoittujille.

Puuceen ohi polkua eteenpäin ja sieltä löytyy vesipaikka – tosin järvivesikin maistui hyvälle viime kesänä – tutkittu ei, mutta ei tullut mahatautia, joten juotavaksi ja ruoan valmistukseen se käy ainakin suurimman ajan vuodesta.

Keittokatoksen seinällä riippumassa on myös ruuhi, jota voi käyttää, jos muistaa nostaa sen ”turpoamaan” heti sinne mentyä – kalaa tulee järvestä – kerrotaan, jos viittii kalastaa. Susi-Talaksen ympäröivä luonto tarjoaa mahtavat marja- ja sienimaastot niitä kaipaaville ja ruhtinaallisen rauhan – satunnainen kulkia harvoin sinne löytää tiensä.

Susi-Kiisa – viimeisin eräkämppämme

Susi-Kiisan löydät Gt-kartta 19, ruutu 0-42, topografinen kartta 1:50000 nö 3914 – Paistunturit.

Kämppä sijaitsee Tenon varressa olevan Nuvvuksen kylän lähellä Teppanan saaren korkeudella, reilun kilometrin Tenon ja Nuvvusjoen yhtymäkohdasta kaakkoon Kiisajärven pohjoisrannalla. Susi-Kiisan viitan lähellä tien vasemmalla puolella on parkkipaikka muutomalle autolle. Polku kämpälle lähtee etelästä tultaessa Susi-Kiisan viitan kohdalta oikealle ylös rinteeseen, josta menee hyvä polku kämpälle, johon on tien varresta n. 1,5 km. Polun varrelta löytyy Susi-Kiisan pikku viittoja, joita seuraamalla helposti löytää kämpän.

Susi-Kiisan palsta (4,08 ha) ostettiin vuonna 1979 Inka Elli Aikiolta. Kiisan palstalle rakennettiin vuonna 1981 turvekammi, joka nimettiin palstan löytäjän Pekka Huttusen nimen mukaan ***Pekan kammiksi.***

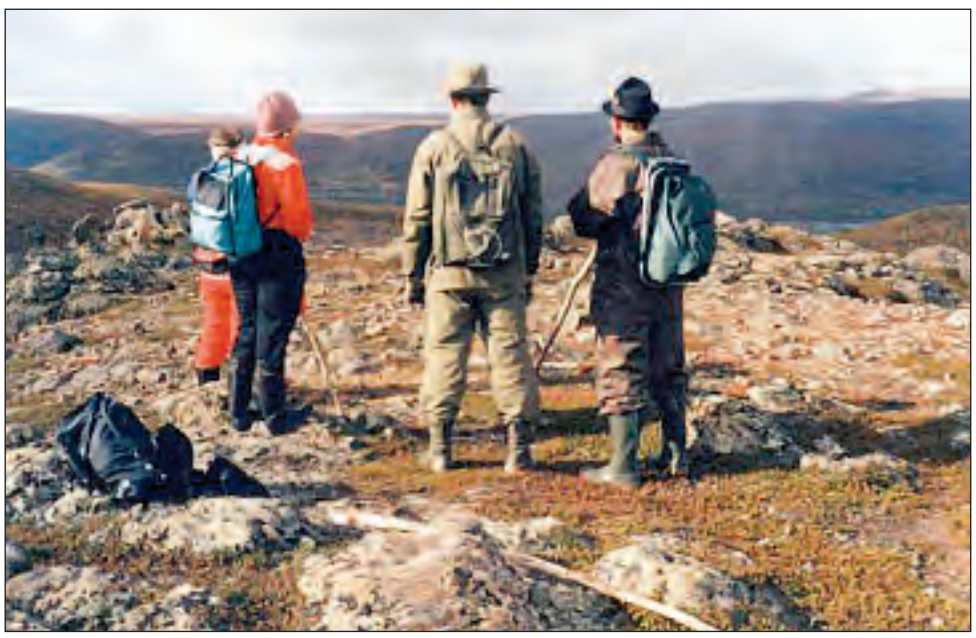
Kämppä valmistui vuonna 1982 Saaariselän pohjoipuolelta tuoduista keloista. Sauna rakennettiin vuonna 1984 talkoilla, niinkuin kaikki muutkin kämppämme rakennuksineen.

Susi-Kiisan kämppä on varustettu samoin varustein, kun muut eräkämppämme – kämpässä on ”kerroslaverit”, johon mahtuu nukkumaan 6 – 8 henkeä. Pihalla oleva Pekan kammi on majoituskiellossa – talkooviikolla on tarkoitus korjata sitä ja hävittää siellä olevat vuodevaatteet -

sitten näkee mitä sille tapahtuu – kerrotaan syksyllä lisää kammin uutisia.

Kämpän vieressä on sauna, jonka ikkunasta voit katsella Norjan tuntureita – sellaisia näköaloja harvasta saunasta voi ihailla.

Kiisajärven kirkasta vettä voi hyvin käyttää ruoanvalmistukseen, mutta jos epäilet sitä, voit hakea veden myös varsinaisesta vesipaikasta, jonka löydät kulkemalla saunan ja järven välistä menevää polkua n. 10 – 15 m. Totesimme viime kesänä ennen juhannusta, että järvessä oli vesi puhtaanpaa ainakin silloin, kun on sulamisvesien aikana.

Susi-Kiisalla ei ole vielä varsinaista keittokatosta, mutta kämpän edessä on nuotiopaikka ja sen takana ulkopöytä sekä ”ulkogrilli, johon Sepposen Esko lahjoitti Muurikan muutoma vuosi sitten -

räiskäleen paistoon ja ruoan valmitukseen todella hyvä yhdistelmä – ja ympäristöstä löytyvillä risuillakin lämmittäminen onnistuu.

Susi-Kiisa tarjoaa upeat maisemat marja- ja sienimaat ja vaikka ”mutukeittoa”, jos joku uskaltaa sitä valmistaa. Kiisajärven kirkkaassa vedessä mutuparvet ilahduttaavat veteentuijottajaa ja sen hakijaa – tehokkaita ”puurokattilan putsaajia” - on useampi meistä todennut!!

Tunturiladun juhlavuoden kunniaksi on järjestetty talkoita ja vaelluksia Lappiin, joten tungostakin voi välillä olla kämpissämme - nauttikaamme kämpistämme muistaen, että sopu tilaa antaa!

Kämppäterveisin
Lea Sarkeala,
kämppätoimikunta ja
Tunturiladun johtokunta